

کتابخانه
شورای
ایلامی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد مجتهد اسلامی - الفیض اللمع

مؤلف

مترجم

۱۵۸۱

شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۵۹۷

۱۲۰۲۲

۱۳۰۲

کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد مجتهد اسلامیه فی التفسیر

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۱۵۰۸۱

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۵۹۷

۱۲۰۲۲

۱۳۰۲

کتابخانه

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: **مجموعه رسائل آئینه الابرار**

مؤلف:

مترجم:

شماره قفسه: **۱۵۸۱**

تاریخ: ۱۳۰۳

شماره کتاب: ۹۰۴

في خريف من ... مال

عليهم السلام ... مطبق ...

تتمه الراجح ...

مواظبت ١٥٠٨١

الكرسي ... ٩٠٥٩٧

اعوذ برأياه طفل التذخيت

بما لكأفحرون

اعوذ برأيانص

المعالي

اللهم اللهم

اللهم اللهم

Red circular stamp with Arabic text, including the year 1412.

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله الذي خلقنا من غير جنس ولا نسل ولا نكاح ولا نكاح
 يطعمنا ويكفينا واذا ارسلنا من قبلك امة الا نرى
 ميثاقهم ان يقرضوا الله قرضاً حسناً فيسددوا
 يوم الدين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى
 اله الطيبين الطاهرين وسيد المرسلين وآله الطيبين
 الطاهرين **اما بعد** فاعلم ان الله ان
 القلوب مرض كما مرض الانبياء وعرض لعل
 والاسقام ولكن افاض الفؤاد على عظم
 آدمي في مقامها اضر وانكى ولا يخفى على العاقل
 اللدك العارفين الاديك ذكرا الموت والرحيل
 على الاحمال والتفصيل جيب الفؤاد في ذكرا
 للعلل والعيوب فاذا الكفر ذكرا الموت و
 اذنته صح فذلك العليل ياذن الملك الجليل
 فصر مبعاً وبصر او ما حكمة ناطقا وخيرا
 فترى بعد الفؤاد ما لم تروى من آثار عظمته

والواع

والواع عظمته وصوف نعمته فيتملى قلبك من
 محبته وتشفق الى خدمته وتتلذذ بطاعته و
 تتعجب بعبادته وترغب بقضائهم وتسلم لامرهم
 تقول كل من يتقوا من امرك اليه فلعظم قوايد ذكر
 الموت وكثرة ما وقع كتب هذه الموت والواجب
 المتضمنة لخطايا اللقي واجزائهم وعقوبات
 من غير مذكر الموت الالهة والجنس والاعلام
 وصورهم وهياتهم ولا ذلك الا في حق الله
 وهذا اية لطالبي راحة على العبادات وشمسها
 نعمة الراغبين وعلى الله التوكل والاستعانة
مقدمة في احوال الكواردة في البحث على
 ذكرا الموت نقل عن رسول الله صلى الله عليه وآله
 انه قال ان من لم يذكر هادم اللذات ونفاله
 ساء له بعض الناس فقال يا رسول الله هل يجتمع
 الهداية والصلوات من يدك الموت في اليوم
 والليلتين عشرين مرة وروى ان رسول الله صلى

مكتبة
 ١٠
 ١٠

الله عليه وآله رحيم قدامه تعالى والتمتع فقال
 شوي ايجلتم بدمي كذا اللذات في اوما ملكه
 اللذات في الموت وعنه خط الله عليه وآله كذا
 من ذكر طارم اللذات فانه يحض الموت بهذا
 في الدنيا وعنه خط الله عليه وآله كذا الموت وعنه
 ونقول انه خط الله عليه وآله حرج في التمسيد فاذا
 قوم يحذرون ويحذرون فقالوا ذكروا الموت
 انا والذوق نفس سده لو تعلمون ما علم الصالحين
 قليلا وليكنتم كثيرا ويقول الله عز وجل
 خط الله عليه وآله رجل فاحسن الدنيا على فقال
 كيف كان ذكر صاحب الموت قالوا اما كنا نكاد
 نسمع يد الموت فان صاحبكم ليس
 هنا كذا في سنة ساله جرحا في بيان رسول الله
 خط الله عليه وآله من ايسر الماين واكرم الناس
 فقال خط الله عليه وآله قالوا كذا في الموت و
 انهم استعدوا له اولئك هم الايمان وحبوا

مرز

يرف الدنيا وكرامة الحسن ومروى انه قال رجل
 يا رسول الله من اهدى الناس قال من لم ينس القبر
 والبلوى ويترك فضل الدنيا وارتباطها على ما بين
 ولا يبعد غدا من ايامه وعنده من امر القبور
 وعالج من الصفاة رسالت ابا عبد الله عليه السلام
 عابروا في الناس فذكر ساعة خيرة من ايام ليلة قلت
 وكيف تفكر فاجاب بالحرية او بالقران بقول ابن
 سالكوك ابن بانوك ما الذي استعملين وعن ابي
 عبيدة قال قلت لابي جعفر عليه السلام حدثني ما
 استمع به فقال يا ابا عبد الله كذا في الموت فابنه
 في ذكره في الناس الا اهدى في الدنيا وعن ابي
 بصير قال سئلت ابي عبد الله عليه السلام الوتر
 فقال يا ابا محمد اذكر تقطع اوصالك وبورك
 ورجوع احب اليك انك اذا ادنوك في حفرك
 وخرجت من الماين من حركتك اكل الديدان
 فيكون ذلك يسلك عنك انت فيه من هم الدنيا

العدد

مكتبة
 ١٢٠
 ١٢٠
 ١٢٠

وروي ايضا عن ابي بصير قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
 اما تحزن امانا لم تزلت علي والله قد فاداك ان
 ذلك منك فاذني الموتى وحديثك وبرك وسبيل
 عينيك على خديك واطمئن اوصالك في قبرك
 واكل الدود من عظامك وبلاك انقطاعك عن الدنيا
 فان ذلك عينك على العلي ووردك من كتب
 من اخرج عن الدنيا وعرضه عبد الله عليه السلام
 كان كنه في بيته لم يكن من العاقدين وكان
 ماجورا كما نظر اليه وعرضه الرضا بن ابي حمزة
 ابي عبد الله عليه السلام قال افطر رسول الله صلى
 الله عليه وآله عتيبة بن محمد بن مسعود فقال
 من سار فانه اوس من خوي انصاري بعين
 عيني بعسل فلما وضع عليه حناء فقال انما
 يكتفي باحد هاتين صاحبه ولا اسره ولا احبه
 ولكن اناضع لله فانه من اضع لله فقد الله
 ومن بكر حفصة لله ومن اصدق في بعثته

الطهيم ٢

مكتبة
 ١٠٠
 ١٠٠

نزهة

رؤية الله ومن نبت حرمه عليه ومن اكرم ذكر الموت
 احبه الله **فصل** في احسن طالع العباد **عنه**
 للموت **عنه** عن ابي بصير قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
 عا علي مسح ثوبا لي مطهرا وعاها هو كنهه وبنيت
 لي سكة وعاها هو موضع قبري وقيل له ما هو سعة او
 للموت قال اذا ما الغرض واجتنب الحرام واليها
 على المكالم ثم لا يسالي او وقع على الموت ام وقع
 الموت عليه والله لا يسالي ابي طالب وقع على
 الموت ام وقع الموت عليه وقيل للصديق عليه
 اوصيا فقال علي لم اجد حمارك وقدم زادك
 بطول سوك من وصي نفسك ولا نافر عورك
 ان تبعت النكاح ايضا لك **عنه** عن ابي بصير
 عليه السلام انه قال في خطبة طويلة ايها الناس
 من منى على وجه الارض فانه يصير لي بطها
 القل والهناء مسرمان في هدم الاعمار والكل ذبي
 ومي حوت ولكل حبة اكل واستحوت الموت

وان من عرف الايام لم يعقل عن العبداد الموت
 لن ينجو من الموت عن عالمه ولا فقار لا قاتله
 وروى ان الصادق عليه السلام راي رجلا اشترى
 على ذلك فبال با هذا اجرت المصيبة الصغرى
 غفلت عن المصيبة الكبرى لو كنت لما صار اليه
 ولكم سعة لما اشترى عليه جرعت فصابت ه
 بركت العبداد له اعظم من مصابك بولديك
 وعن امير المؤمنين عليه السلام ان العبداد اكان في
 آخر يوم من ايام الدنيا اول يوم من الاخرة بل
 له مال وولد وعمل فلفت الى ماله فيقول والله
 اني كنت عليك ريبا محججا فاذا عندك قبور
 خذمني كمنك فلفت الى اولئك فيقول والله اني
 كنت لكم محجبا وانى كنت عليك محاسنا فاذا
 عندهم فيقولون نوديك لا اخفرك ونوديك
 فيها فلفت الى عمل فيقول والله انك كنت على
 لفتية وانى كنت فلكرا هذا فاذا عندك قبور

مكتوب في حاشية
 ١٠٠
 مكتوب في حاشية

انا قرنتك

انا قرنتك في قبرك ويوم خنتك حتى اعرض انا واث
 على ربك وعن يقين بن عاصم قال قال رسول الله
 صل الله عليه وآله يا يقين ان مع العبد ذلاد
 ان مع الحين موتا فان مع الدنيا آخرة وان
 لكل من حسبا وان على كل من رهبا وان لكل
 اجل كتابا وانه لا بد لك يا يقين من قرين بين
 معك وهو حى وتدين معه وانت ميت فان كان
 كرما اكرمك وان كان ليما اسلك لم لا يحشر
 الامعة ولا تحشر الامعة ولا تسئل الامعة ولا
 تجعله الا صالحا فان ان صلح انت به وان
 لا تسو حسن الامنة وهو فضلك وقد ظم حقا
 هذه الموعظة في ابيات تحير خليطام فقالك
 اهلون العلى في القبر ما كان يفعل فان كنت
 شعرا لاني فلا تدب غير الذي برضى به الله
 تسعرا فلن يصح الانسان من بعد موته ومن
 قبله الا الذي كان يعمل الا انما الانسان صيد

لا الهه . يقيم قلبه بينهم ثم رجل **فصل** في
 فضل البكاء والخشوع على النبي صلى الله عليه وآله كل عين
 باكية يوم القيمة لا تلت عين عين بكت من خشية
 وعين غرقت عن محارم الله وعين باتت ساخرة
 في سبيل الله وقال عليه السلام من بكى ذنوبه حتى تسيل
 دموعه على خديه حرم الله دياره على النار وقال
 عليه السلام من خرج من عذبة سبيل الدابة والدمع من
 خشية الله اسنه الله يوم الفرج **باب** عن النبي ص
 الله عليه وآله ما من مؤمن بكى من خشية الله تعالى
 الا غفر الله ذنوبه وان كان اكثر من نجوم السماء
 وداره قطرات البحار ثم قال **فليصبر** اولاد ولما كوا
 كذا من جوارحها كما هو يكسبون وقال عليه السلام حرمت
 النار على عاين بكت من خشية الله وعن ابي امامة
 قال قال النبي ص الله عليه وآله ما يعطر في الارض فطر
 احب الى الله من فطرة ومع في سواد الليل خشية
 الله لا يراوا احد الا لله عز وجل وعنه عليه السلام

غضت

وجهه

110
 111
 112

اذا اشرف قلب المؤمن من خشية الله تحانت عنه خطا
 كما تحانت من الخمر وروى ان الحسن عليه السلام
 يشاب يحسك فقا له حررت يا لصراط ما لا لا
 وهل تدري على الجنة نصه من النار ولا لا
 فاهذا الصمك لا فقا الى ذلك لفته بعدها صا
وعن الصادق عليه السلام حدثني ابي عن ابيه ان الحسن
 بن علي بن ابي طالب عليه السلام كان اخذ الناس في
 وكان اذا حج ماشيا ومائة خافيا وكان اذا
 ذكر الموت بكى واذا ذكر القبر بكى واذا ذكر البعث
 والشود بكى واذا ذكر العوض على الله تعالى كان
 شفق شفق يعسى عليه منها وكان اذا قام في صلوة
 يرتعد فرائصه بين يديه لله تعالى وكان اذا ذكر
 الجنة والنار اضطرب اضطراب السلام وسأل
 الله الجنة وتعوديه من النار **فصل** في
 الخطاب مع اصحاب العجوة السلام عليك يا اصحاب
 السجود والقباب السلام فاني كما لها المقادير

وحي صحيفة الرضا ان ارواح المؤمنين باتون كل جمعة الى السماء الدنيا
فيقفون محذوا وارهم في ينادي كل واحد منهم بصوت صريح ما اتى به
في الاخرة يا ابي واقرابي يا من يتاح روحني اعطفوا علينا
تغونا ولا تنحلنا

يا ابا عبد الله وصديقه لا اقارب ولا حباب السلام عليكم ايها المهاجرون
وسمع لعل
الرحمن رحمننا
قل ان يكون
مثلنا وحي
ووايته ان اتى
الموتى ما في
ناتى الى سائرهم
عليهم بجمع يعنون
الى
السلام عليكم ولا حباب السلام عليكم ايها المهاجرون
عز حجون ولا حباب السلام عليكم ايها المخردومون
عز حجون والرحمة عليكم ايها المتوسلون
يا اتراب السلام عليكم يا سبحان المنار يا المعقون
السلام عليكم يا احباب السما يا الغيرة السلام
يا احباب الوجوه المعقنة السلام عليكم يا اهل
الديار الدارسة السلام عليكم يا اهل الانار الطائفة
كنتم من حكم الله معوزين بالنعون والشباب وسعيرين
باللهوة والصحابة وطالبين للمعيشة والبقاء وعاملين
عن الموت والفساد وسعيرين في الدور والفضوة
ومنسائنين بالنساء ذوات الحدور وسنطيرين
باللذة والراحة والسرور وتركنتم محبوبين سعة
الدور وسكنتم معوزين في مصابن القبور وطعم
واودعتم بطون المري وسحبتم عن حيون الوحي
واشقيتم قلوب الحساد واحزنتم الاجابا وكذا
ليت شعري ماذا يعرضكم من الاحياء من ينقوكم

غنت

تحت هذا التراب وكيف انتم في وحدتكم وانفرادكم
كيف بليت في التراب احسادكم وكيف حلق حرائبكم
الدود وكيف تاكل الخوم واجلود وكيف سالت
الاحقاد على الحدود وكيف تمومت الازضاء والاولاد
وتقطعت اليمين والتاك فان سلمت ايها الساركون
للأهل والعيال والفاطعون الاماني والتمال عما
سح بعدكم من الاحوال واقبلوا على واسموا هذا
القال انكيت الدور ومرتجت كثر وراجت
بهراد وتفرق اهل البيت من اولاد ولا تفرق
الذين ربيهم وهم بالبيعة والليل والنسيم الصوا
والرفقا وعقل عنكم الاقارب الجلوس لا يذكره
اسماؤم في الاسماء ولا تحظرون بقلب الاحبة و
الخلطة **فصل** في جواب الموتى بلسان
قد سمعنا يا عبد الله مقالك ووعينا اهل انكم
مخاطبتك فاسمع جوابنا واحفظ خطابنا قد
لدينا اتراب لكثامة ودخلنا في اتراب القيمة

وصنعنا المصابيح المصالح واصبحنا اهلونا
 في اضيق المصالح واودعونا في بطن موريا
 واصبحونا على الامان في جودنا وصنعوا على
 تراب القاصد لنا وبنوا ما للين سعوف بوسنا
 وودعنا اخوتنا واهلنا وجمعوا عنا وخلقوا
 لنا الملكة السوال حضرونا وعاشوا ربنا سالونا
 فراجع الديدان علينا فاكونا وعن صويضا
 وهيتا بنا عبر وناضج بقراهل وعمال في بوننا
 من الامتباب والتموال ونقعنا في امره اهلنا
 حطرا شاملا نسمع من القبور نحو نيقا وهدونا
 نعشنا سدا بدينا وى بعضها ويقول انابيت الطلة
 انابيت الحية والعرفت الدود انابيت لن معي
 القبور ناخفة من حقا النار انابيت لن معي
 الجبار ويقول بعضها فقرا لاهلها انابيت لاهلها
 والنعم عند العفور الرحيم انابيت النعم
 والسوء واليبس واجتنب السوء وسادى بضاع
 والاربعون والاربعون

وتقول

وتقول
 انها المغر بظاهر الدنيا هلا واعتبرت بمن كفر فينا
 من اهلك حشمك اخوانك خير انك اما رابنا نبيد
 حوصوا على الدنيا وجمعوا الاموال واطالوا الامان
 فتركوا ما جمعوا وقطعوا ما املوا محمودين وبنوا
 فينا صاعين فخلا استدرت ما فاتهم من رحمتنا و
 هلا زهدت في جمع هموال وطول الامال ويومنا
 لا حفا ويومنا منها المتخلف في الدنيا بعد اخوانه
 وجيرانه اما كان لك فينا عين اما كان لك بقدر
 اياك فكلنا اما رابنا انقطاع اعمالنا عنا وانت
 المصلحة هلا استدرت ما فات اخوانك هلا
 علمت ما حرمه خير انك بها الك كفر دار العرور
 الخاطبة هلا القبور تنفي ان تلتن حرا صلاح زاد
 وناهب سغداد فاعتم ما فاشا حرا العمال واحد
 ويحك من عواقب جهال وانت ايها الخاطبة
 عاقلة الشا واذم بعد ايام علينا فامر نفسك
 اللطيفة الضعيفة واجتهد في خلاص مجتهدك

١٢٠٢٣
 مكتبة
 دار
 الخليل
 في
 القاهرة
 ١٩٥٠

اللهم ارحمنا اذا غرت العيون وضحى الاني وابتسبنا الطيب والريحنا اذا ايسر اسمننا ولا يحسنا وبنا
 اللهم ارحمنا اذا اوارنا الغراب وروعتنا الاحباب وطاروا النعم وانقطع حنا
 اللهم ارحمنا اذا اوارنا الغراب وروعتنا الاحباب وطاروا النعم وانقطع حنا
 اللهم ارحمنا اذا اوارنا الغراب وروعتنا الاحباب وطاروا النعم وانقطع حنا

واعلم انه سيضع يديا بك اصبع يديا بنا ويدرك
 من آثارنا در عرض آثارنا وانك تصير لحوال لا
 يتفعلك في الصديقين لا يجيبك لست في التفتور
 ونسب منقطع العلائق ولا يتجامل منازير الرخنة
 والاعتراف ان لك قبرا منظر فدمك عليه ويدا
 بنظر وصولك اليه فبادر عما سمعت حجابنا وانا
 نثرنا سقلينا وما بينا فلم يجر علينا طالا لا وهو جاري
 عليك واحظر فله الله الهائل بين يديك لقد
 اخبرناك بالتخمين وللتناك سبل التوفيق **فصل**
 في تشبيه النفس بعد حجابها لوفى بعضات مؤمنين
 ايها الغافل المغرور قد سمعت حجاب صحاب العجوة
 وعرفت ما شرحو لك من امور فاعندك عند عند
 سبتك ومولاك وماذا تقول حين تلقاه و
 بلغاك قول الله لئن اجهلت بعد الحذر وعملت
 عا الي بصير ليقضن عندك بلخصته هائلة و
 للقيت عند اخطا و شاملة فكن على عزم السفر

والرحيل

والرحيل وجمع الزاد ليوم احظر الجليل وتسا لله توبة
 العبد الضعيف للذليل الطالم لنفسه المستخف من
 رببه الذي عطف ذنوبه ثملت وادبرت ايامه
 قوت حته اذا راى من العبد ذنبا نقصت وغاية
 العرف والاهنت وايضا انه لا يحصل له من الله ولا
 حرب له عن سببه ومولا لا مقام اليه بقدر طاهر
 تدعاه بصوت حائل خفي وقد طاط له فاحسبه و
 تكسر راسه فاشق فدا رعت حشمة رجليه
 وغرت دموعه خديه يدعوه ويقول فابعد سفاه
 واعظم حطرا او اظلمة قبرا واخرنا على ايامه
 خبيتها وانجملنا على اتمام جمعتهما الا ان عاقتي
 بعد ذلك ولا تعلمني بفصلك اذ ان اعطيتي كتابا
 يسماي واظهرت على الناس سو حالي فقلت خذوه
 فعلن فاحجم صلاه في سبيله ورحمها سحر
 فزاعا فاسكوه فيا له وما حوذ لا تجبه عبيته
 ولا شفاعة فسلة الامن نار تصح الاكباد والخطا

١٠٠
 ١٠٠
 ١٠٠

آه نار نزاره للشوق آه من نار نورها ظلمة وهينها
 اليمد ونعبدها فرينها وزيقها وعسا
 آه من شرها الذي يعطي امعاء وافدة سكاها
 آهي للشاوة خلقتني فاطيل كما بيوم السعادة
 خلقتني فانشر جانني مولاي الصربا لخالق
 اعطاني ام لرب الرحيم خلقت امعا مولاي انراك
 بعد الايمان بك بعد بيوم بعد حجة اياك بعد
 حاشا لو حجت الكرم ان تخيني مولاي انراك خلف
 طونسا وقطع رجاسا كلا يا كرم ان لنا قكلامه
 طوبى ان لنا فلك رجاء عظيمنا **فصل في**
 موعظة مؤثره عظم نفسك العليكة في كل حارة
 بها وليك في هذه الموعظة اجليكة في كل حارة
 بهذا الموعظة اجليكة يا حصاد المؤمن امالك
 بالسلف من العروق ارحم الله والذال انسان
 وابن صاحب الموت وصاحب الطوفان وابن اريم
 جليل الرحمة فان صاحب التورية ولا يجيل وصا

الفرقان

كجارتان مارة جوانان كجارتان شرفان زبانا جوان
 ضياء وديده ام صفر جارت صبر استند ورشده از ايام فضا حسند
 كجارت فاسم دام وازارم علم دار شجاع من كجارت اعتره ويا اولي الصلوة

الفرقان اتم والبعث الرسالة واذوا الامانة وسخا
 الائمة وعبدوا الله حتى الهان فقلوا من دار البر
 وسكنوا منعبين بدار الصراة ابن ممود وكفان
 وابن فرعون وهامانة وابن الحثاية واقرانه
 وابن قنبر وسلطانة قد ملكوا الدنيا وعمرها
 وبوا فيها الامصار وحرف فيها الانهار وعروها
 فيها الاشجار وفارقوها وهم كارهون وسكنوا
 التراب كظلمهم وهم صاخرون شعر تفكر كيف ذق
 الموت قوما مؤد وقوم فرعون وعادا وسك
 دار اليلة كرفدا بارت مسكوا طالا سار كوا الجناد
 وسك بيت العنك من ملوك عظيم شامهم صا روا
 بر ما ذا شعر بالوا على قلل الجبال حرمهم علب
 الرجال يا اغنهم الفلك واسترلوا بعد عز
 مطا قلهم واسكوا حفر ايا بس ما نزلوا نارا
 صابح من بعد دهم ابن الاساور والسيمان
 والحلك ابن الرجوع لكانت سعة من ديها

ان من اولي الصلوة
 ان من اولي الصلوة
 ان من اولي الصلوة

كتاب
 ١٢٥
 ١٢٥

فصل في ذكر الموت ثم من غافل عن مخرج أو بالليل وهو كغفوة ويبنى على اليأس وأنه هو موضع قبره
 وقال النبي إن القبور منازل لا أفرد فان تخلف عنه فمات يومه اليأس وان لم يخرج منه فمات يومه اليأس
 وقال النبي من خجل من ملكه العيش حصل له شيطان ان غرقه موتك ان يغتصب في ربح الفاجرة قال
 الا نطق ذلك فلان قالنا عرض عني فاعرض عنه ثم انفتحت فاهو رجل اسود فاقم الشعر

منقح الشعر اسود
 الشيب يخرج من
 ومناخه بر الشيب
 والرخان فضي
 على الجسم ثم يخرج
 فقال لو لم يكن القفا
 عند موت الصورة
 وجهدك في حبه
 مصوعا على الفراش تغلب في ايدي احبتي وارحمي
 مطروحا على المعسل يغيبك في صالح اخوتي وارحمي
 محمولا قد ساءوا اصحابي اطراف جارتها وارحمي
 ذلك لبيت المظلم لا وجدني ووحشتي وعزيتي
 وارحمي اذا انقطع من الدنيا امرى والخي من
 الخلو بين ذكري وكنت في المنسيان من قلبه
 فيل وارحمي عند غير صورتي وحالي ذابني
 وتفرقت اعصابي ونقطت اوصالي يا عقلتي
 فما يرادني اللهدا عنى على البكاء على نفسي وعيا
 الرقوة والابن طول دهرى ومالي لا ابكي وقد
 افيت بالسويق والامال عري وتيزك منزلة
 الالسيان من حربي ومالي لا ابكي واردي نفسي
 تحا تبلى والايام تحاد عني وقد خففت فودك
 ابجدة الموت ورمقتني من قريب اعين الموت
 ومالي لا ابكي ولما عهدت قبري لوددي ولم اؤثمه
 بالعلم الصالح ليعبني ومالي لا ابكي واردي قريب

منقح الشعر اسود
 الشيب يخرج من
 ومناخه بر الشيب
 والرخان فضي
 على الجسم ثم يخرج
 فقال لو لم يكن القفا
 عند موت الصورة
 وجهدك في حبه

منقح الشعر اسود
 الشيب يخرج من
 ومناخه بر الشيب
 والرخان فضي
 على الجسم ثم يخرج
 فقال لو لم يكن القفا
 عند موت الصورة
 وجهدك في حبه

منقح الشعر اسود
 الشيب يخرج من
 ومناخه بر الشيب
 والرخان فضي
 على الجسم ثم يخرج
 فقال لو لم يكن القفا
 عند موت الصورة
 وجهدك في حبه

رسول الله صلى الله عليه وسلم انما الميت الذي لم يخرج من قبره فمات يومه اليأس
 وقال النبي من خجل من ملكه العيش حصل له شيطان ان غرقه موتك ان يغتصب في ربح الفاجرة قال
 الا نطق ذلك فلان قالنا عرض عني فاعرض عنه ثم انفتحت فاهو رجل اسود فاقم الشعر

مسيري ولا ادري الى ما يكون مصيري ومالي لا ابكي
 ولعل كفى فديني وقصير ولعل تابوتي الذي
 سا وضع فيه قد حفر ولعل كافر الذي سا حفظ
 به قد اخبر ولعل اللان الذي يعطيه قبري قد
 قطع وغر ولعل الذي نعت لوني وبخطوني
 ويكفوني والذين يتلون علي ويستغفرون
 وعلى النافهم بجواني الاقيم في كل يوم وتبني
 لكن لا ارحمهم ولا يعزوني ومالي لا ابكي وقد
 عصبت منكم لبيبي ان يعصى ونبت اليه مرة بعد
 اخرى فلم يجد عدلي وفاؤ ولا صار قابا وبلي
 اذا دخلت لحدي وحدي ونظمت الارض من
 فقالك لا ارحمك ولا اهدك كنت ابغضك
 وانت على ظهري كيف وقد صرت في بطني يا ولي
 اذا نظرت الى الانبياء وخوفيا رب من تخلفني
 ومن ايدي المظلومين من يستغفني ومن
 عذاب النار من يجزي ومالي لا ابكي وقد اخبر

منقح الشعر اسود
 الشيب يخرج من
 ومناخه بر الشيب
 والرخان فضي
 على الجسم ثم يخرج
 فقال لو لم يكن القفا
 عند موت الصورة
 وجهدك في حبه

منقح الشعر اسود
 الشيب يخرج من
 ومناخه بر الشيب
 والرخان فضي
 على الجسم ثم يخرج
 فقال لو لم يكن القفا
 عند موت الصورة
 وجهدك في حبه

مسيري

القهار اجتار بان النار التي اعد لها للنجار وعودها
 الناس والاحجار ومالي لا ابكي واناعلى ونزود
 النار على يقين ومن اخرج منها على شك فارت
 الله تعالى وان منكم الا واردة اكان على ربك
 حقا مقصيا ثم نجي الذين اتقوا ونذر المطمئنين
 فيها جنتا ومالي لا ابكي وقد روي عن النبي **صلى الله عليه وسلم**
 ان حلقة من السلسلة التي طولها سبعون ذراعا
 لو وضعت على الدنيا لذابت من حرها ولو ان قطرة
 من الزقوم والضريع قطرت في نرس اهل الدنيا
 لما تواسن نفثها اللهم بارك لي في الموت واعني
 على سكران الموت واعني على هول المطلع وانع
 على المصبيح وارزقني خيرا قبل الموت وارزقني
 خيرا بعد الموت واعزني من مقبل في النارين
 اطباق النار في ظلال النار يوم النار وعود
 بك من مقطعاتها وقواربها وجناتها وضربها
 وحيمها وغشاها ومن شرها الذي يقطع معاً

واخذة

وافذ ان سجانها التي الشفاء وكذا في ايام اللعنة تبتني
 ليحيا لم تلدوا ولم تربي **فصل** في موعظة
 المؤمنة انها العاقل اعلى على حمل وكن حرد الله خوط
 على وجلا ولا تغتر بالاموال وسيلان الاجل ولا تترك
 الدنيا فانه غرامه خداعة وقد تزخرت لكم بغورها
 وقتنكم بالمانيها وترزنت لحظاتها كالعرو والمخيلة
 العيون اليها ناظرة والقلوب عليها كغيب والنور
 لها اشقة فكم من عاشق لها قتلت ومطهرت اليها
 خذلت فانظر اليها بعين الحقيقة فانها دار كنز
 بوايقها وادبها خالفها جديها سبلى وملكتها
 يفي وعزيرها يدك وكثيرها يقبل وجهها يموت
 خيرا يموت فاستيقظ من غفلتك وانبيه من
 رذلت قبل ان يقال فلان عليل او مدنف قبل
 فصل على الدوا من دليل ام هل الاطبيب من سهل
 فيدعي لك الاطبنا ولا يرعي لك الشفاء ثم يقال فلان
 تلبس اوصي وما للاحصى ثم يقال قد مثل لسانه

مكتوب في حاشية
 ١٠٠
 مكتوب في حاشية
 ١٠٠

ان في حق من وهما مان و متا رب عليا في المنقر

و تبتين

ان الله بري

من كين و منقوله كفر الكرم كوي يد و منقوله

فما يكلم اخوانه ولا يعرف جيرانه و عرف عند ذلك
 حينئذ اينك بلجلج لسانك لكي اخوانك في ذلك
 هذا ابتك فلان وهذا احوك فلان منعت الكلام
 فلا تكلم و ختم على لسانك فلا تظن فترحل بك النفا
 و خرج هو حرك من الاعضاء فاجتمع عند ذلك اخوانك
 واحضرت اكفانك فغشاوك و كفتوك فانقطع
 فانقطع عوادك واستراح حسادك انصرف
 اهلك الى مالك بقيت مرهنا باعمالك **فصل**
 في دعاء مؤثر و ادع بهذا الدعاء في كل صباح و مساء
 اللهم ارحمني اذا انقضت اجله و انتهى عملي في مرض
 مرض الموت و شمت راحة الموت و يئس من
 الطبيب و يئس على الحبيب ارحمني اذا عرف الجبر
 و كثر الالام و المقت الساق بالساقي و دنان
 رجله و انطلق و ارحمني اذا افضت الى المنو
 و بكت على العيون و كثر على البكاء من الرجال و
 النساء و ارحمني اذا انشرب الكفان و بكوا و استرحم

وتصابع

الاحرار

الاخوان و ارحمني اذا دفوني في التراب و ودعني
 الاحباب لا صحابي فارقتي المقيم و انقطع عني التيم
 و ارحمني اذا نصبا سمي و بلى جسمي و تغير صورتي و كما
 و تقطعت اعضاءي و اوصالي و ارحمني اذا اندرت
 قبوري و انطوى ذكري فلم يرني زايرا ولم يدركني
 ذاك و ارحمني اذا خرجت باذنك من قبوري حامل
 ثقل على ظهري انظر مرة عن يميني و اخرى عن يساري
 اذا اخلد بوق في شاك و ارحمني في حشري و نثري
 واجعل في ذلك اليوم مع اولياك و قفي و في
 اجناسك مضدي مولاي اي الالهوالا تذكر
 اهل البية و لو لم يكن الا الموت لكفي فكيف و ما
 بعدا لموت اعظم و ادعني الحيات ذكر الموت و
 الهوالا المطمع و الوقوف بين يديك تعصني
 مطعي و مشرفي و اقلع عن وساوي و منعني
 مرقادي و كيفيتام من يخاف ملك الموت في طوارق
 الليل و طوارق النهار بل كيف ينلم العاقل و ملك

شان غير

ان ذكرت

مكتوب
 ١٠٠
 مكتوب

قوله رسول الله لا يزال فيقول السلام عليكم ايها الاديان اللاله العظيمة التي خرجت من الدنيا بحسبها وخلصت منها من هفتة سال
الله ادر هل عليكم يوما منكم وسلاما منا ومنك يا ارحم الراحمين
وراجعة تدفن في البها من راحة وقد عليها ثم يكي تحت بل ثوبهم الذي

النافع بالخير الموت لا ينال لابل الليل ولا بالنها ويطلب روحه
لمثل هذا فليعلم بالبيات وفي انا الساعات اللهد رحما اذا
العالمون اذ ذكروا انقطع اثرنا وانجي عن المخلوقين ذكرنا وارجنا
هذا واهل الد
اذا بلى اجناسنا ونقطعت اوصالنا وتفرقت اعضاءنا
فما يصح من صفين وارجنا اذا اجسنا كخرنا فاحياة معقون من تراب القبر
ما نزل على نظام وجوهنا وانشاعة من اخراج القيمة ابصارنا واداء
الكوزة تقرب

يا اهل الديار بطوننا بادية هناك للعيون سواتنا ونخية
المقفر والقبور من نقل الاوزاد ظهورنا اللهم ارحنا اذا اهلنا
المظلم يا اهل

التراب يا اهل لا يظلمون فضل في موعظة كاملة ايها
يا اهل الكوفة الغافل احي من سكرتك واستيقظ غفلتك
يا اهل الكوفة واذا ذكر الموت وشدة العوق وغسنة واعده
انتم لنا ورسالت قبل نزل راق الله حتى تقافة واكثر الزاد

ونحن لكم تتبع لاحق فان المغرب بعيد بعيد واستعد للمعاد فان الظلمة
اما الدر فقد سكتت واما الارواح فقد نجت واما الاموال فقد
فليت شعير اخبر احدكم تم النفت للاصحاب فقهرا اما لو انه يحسن
اهم في الامم لا يخرجكم ان خيرا والتمني كمن العفة

اذا احل عذبة الله القوم ما دانه تبع يا اخوتاه احدثا مثل ما وقعته اني اشكوا
دنيا حتى تنقضي اذا اهل انت الدنيا وضعت واشكوا اليكم اخلاء المومنين
اذا وافقتم تبروا مني رحمة لوني اشكوا اليكم اولادكم انتم هم على نفسي فاستلموني
اشكوا اليكم ما لا يوجب في جميع الناس والجن وما سبنت الالهوا كفاخذه اعدائي تصار
لا عني ما عاد يفتقر لغبرتي واقتبعت من جنابيه واشكوا اليكم بيت الوحي
حيق محيي واحكم السينة فان البحر عميق عبق وخفيف والوحشة والكفلة
بينة

احمالك فانك الينا فبصير بصيرا لها الغافل المغرور كن
في الدنيا كانا كخراب او كما بر سبل وعذبتك من اهل
القبور واجتنب المعاصي والمشور واستعد ليوم القيمة
العظيم شانه المدين زماننا القائم سلطانة القرين انه
يوم ترى السماء فيه قد انقضت والكواكب من حوله قد
اشترت والبجرام الزواهر قد انكبرت والشمس قد
كورت واجيال قد سيرت والعشار عطلت والوحوش
وتحشرت والمجاد قد جرت والنفوس سلا الابدان

قد رجعت والحجيم قد سمعت والجملة قد ازلت
اجيال قد نسفت والارض قد مدت يوم ترى الارض
قد لزلت ولزلها واخرجت الارض اتقائها بوسنة
يصد الناس اشنا تالين واعمالهم يوم تكون الناس
كالقراش المبيوث وتكون اجيال كالعين المنقوشة
نزلها تذهل كل مرضعة عما ارضعت وتضع كل ذات
حمل حملها وترى الناس سكارى وما هم بسكارى ولكن

عظم الغرور
التمتع بالخير
التمتع بالخير
التمتع بالخير

عظم الغرور
التمتع بالخير
التمتع بالخير

عظم الغرور
التمتع بالخير
التمتع بالخير

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, including a circular stamp with Arabic text.

عذاب الله شديد ايها المسكين دعه انفق فيما
 تفارقه ويفارقك واصرف الفكر الى عظيم مواردك
 فانك اخبوت بان النار مورد للجميع فان من انزل
 على يقين ومن النجاة في شك فاستعرف قلبك هو
 ذلك المورد فعناك النجاة تستعد وتامله حال الحجر
 اذا احاطت النار به جميعا وسعوا لها زفيرا وثبتنا
 فعند ذلك يقين المجرمون بالخطيئة جنت الاعمال
 التكب حتى اشفق البراء من سوء المنقلب خرج المناد
 من الزبانية بافان بن فلان المستوف نفسه في
 الدنيا بطول الاسل المصنع عزم في سوء العمل فنادى
 بمقامع من حديد ويستقبلونه بغطائر الهدم
 فعند ذلك يندمون على ما فرطوا في جنب الله و
 يتاسعون ولا يجيبهم الندم ولا يغنيهم الاصف
 بل يكون في النار على وجوههم من فوقهم النار
 ومن تحتهم النار وهم اطباق النار تغل النار كظ
 القدر وينادون بالويل والويلوا عاذنا الله ف

٢٥٧

ايام

ذكرك ومن كل راحة بغير انك ومن كل سرور
 بغير ذنبك ومن كل شغل بغير طاعتك ولا كيف
 انساك ولم تزل ذاكري وكيف هو عنك انت مرابي
 عمت عين لا تراك عليها رقيباً وخرت صفة عبدي
 لا يكون له من جنتك نصيباً اللهم املأ قلبه حسناً
 لك وخشية منك وشوقاً اليك **فصل** في اذكار
 ذكر الموت ودعا مؤثر لا يخفى ان الخوف والمحنة
 لا يستقران في قلب احد الا بعد تطهير بذكر الموت
 وتزبيده وتشفيعه بذكر الآلاء الله واعلم ان الموت
 امر هائل وخطر عظيم وغفلة الناس عنه لقلة فكر
 فيه وذكورهم له ومن يذكره ليس يذبح الا بقلب
 مشغول بشهوات الدنيا فان ينجح ذكر الموت في
 قلبه والطريق الميسر ان تفرغ قلبك عن كل
 وتذكر ذكرا شكالك واقرا ذلك الذي مضوا قبلك
 فقد ذكر موتهم وبصارهم تحت التراب وتذكر
 صورهم في مناصبهم واحوالهم وتذكر كيف

التراب حتى صورهم وكيف تبددت اجزائهم في قبورهم
 وكيف ارتطابوا بهم وايتوا اولادهم وصيغوا الوفا
 وخلص منهم ما جردهم ومجالسهم وانقطعت انوارهم
 ثم تذكرت رجالا ورجالاً ونضلت في قلبك حاله
 وكيفية موتهم وتوجهت صورته ونشاطه وتذكرت
 وتردده امله للعيش والبقاء ونسيانه للوفا
 مكرونه الى القوة والشباب سبيله الى الله والصحيا
 وغفلته عما بين يديه من الموت الذي يبع والهلكة
 التي يبع وأنه كيف كان يضحك ويتكلم وقد اكل
 الكراب اسنانه والديمان لسانه وكيف كان يده
 لنفسه ما يحتاج اليه لعشرين في وقت واحد
 وما بينه وبين الموت الا شرا واسبوع اودون
 ذلك وهو غافل عما يراد به حتى جاءه الموت في
 وقت لم يحسبه فانكشف له الحقيق وقرح سمعه
 النداء اما بالجنة او النار فعند ذلك انظر في
 نفسك انك مثلهم وغفلتك كغفلتهم وستكون

عاقبتك

عاقبتك لعاقبتهم فلو زمة هذه الاثكار مع دخول
 المقابر ومناهاة المريض هو الذي يحرد ذكر الموت
 في القلب حتى يغلب عليك بحيث يصير نصب عينيك
 وكره هذا الداء لعلك لا تنسى الموت والمنا اللاتم
 اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
 ارحم الراحمين والاموات خصوصاً الذين عاش لهم
 وعاشوا في رافقتهم ورافقتهم وجالسهم وجالس
 فاجبتهم واجتوبوا وانتمم وانوفوا وكاملهم
 كالموتى ثم بعد ذلك فادخولوا وهم الآن في اجسادهم
 ينتظرون وعلم المحرص وطول الامل يدتوني وعلم
 الغفلة ونيان الموت يلوموني اللعنة ارحمني
 اذا مرضت وعلم الفرائض صرعوني واجتبه لعبادتي
 حضروني ورة سكرات الموت وخطوني وبكواتي
 حين ابصروني ورجلوا عندي ولقنوني والى حجة
 القبلة وتجهوني واظبعوا فاي وغضضوني وبعد
 خروج الروح غطوني ورة التابوت وضعوني

والى المغفل حلوبى وعلا المغفل طر حلوبى وترعوا
 ثيابى وكشفونى ومن جانبى لى جانبى قلبونى و
 بالخليطين والقراح صلوونى ويجريون القمل
 تحضرونى وبالكاخوز المقد حنطونى وباللقا
 المعودة كنفونى و2 البجاعة وصغونى واجتة
 على اكتافهم حلوبونى والى المصلى وجرؤونى وهنالك
 للصلوة نزلونى وصلوا على ورفغونى والى المقبر
 نعلونى و2 حفونى اذ خلونى و2 لجرى اصبحونى
 وبالتراب وتسلونى وبالشهدادين لغتونى ثم تموا
 قبرى وودعونى ورجعوا عنى وخلونى واشتغلوا
 بغيرى وسونى والملائكة للسوال حضرونى
 اذ ادربى سالونى فان اجبت على الصواب فبرونى
 وان عجت عن الجواب عدبونى واجمع الديلة
 على فاكلونى وعن صورى وهى ساقى غير ورف
 فان رآنى الذين عرفونى على هذه الهيئة انكرونى
 وان رآنى الذين احبونى نفروا عنى وكرهونى

اللهم

اللهم صل على محمد وآل محمد واخرج قلوبنا من
 الدنيا قبل خروج ابداننا وانصل لىوت بين ايدينا
 نصبا ولا تجعل ذكرنا له عتبا حتى يكون الموت
 ما نسنا الذى نأمن به وما لفنا الذى نشناق
 اليه وحاطتنا التى نختب الونومنها فاذا اورده
 علينا واترلته بنا فا سعدنا به را ترا وانسابه
 قادمنا ولا نشقنا بضيافته ولا تخزنا بزيارته
 واجعله بابا من ابواب مغفرتك ومغفرتنا من
 مغفرتك رحمتك استنا من يدى غير ضالين طالعين
 غير مستكرهين قايدين غير عاصين ولا مصيرين
 يا صام من جزاء المحسنين ومصلح عمل المصلدين

تمت الرسالة الموسومة بتمه الراقدين من الدنيا

الفاضل العارف الزاهد النقي مولانا

محمد طاهر القمي افاض الله علينا

من بركاته على عبيد احوج

المذنبين محمد اشرف

عفا الله عنه

سنة ١٣١٠

٤٤٤

بلغت

بسم الله الرحمن الرحيم و به تفتت

اگر در بعلین و الصلوة والسلام شجره آذ انظار بریت
باب چه محتاج رحمت آقا در محراب دید که اکثر اهل
زمان در قافله کاه جهان رطبان مت انداخته و از سفره نظر
خویش فواش سرمتانند و نفس تاریخ را دوست و خیر خواه
خویش نیندشته بشورت آن به دیانت بر خیزان در میان
آرزو خوامان گشته اند و دست هر از بر غمگرا نه پای کشیدن
بخرید زات و شهوات بشوند پس لازم دانست که رفیقا و هم
سفران خویش را درین غفلت و جهالت نگذارند ایستاد
تلبیس و تلبیس نفس آگاه و کوه و از نظر ما بر سفر قیامت خیز
ناید بر تابه فکر کمال خود نجه بقیة عمر سلام روانم سفر
خویش نمایند و خود را در جهه هلاک نیندازند بنا برین
این رساله سلائی نجه بر نصیح شایسته و موافق حاجت
است مشتمل ساخت و بمباحثه النفس موعوم گردانید و است
السنفان ای حذر بر من بیان و آگاه باش که ترا ز همه
دشمنان عظیمه نفس تاریخ است که کاه و یکایمت بشود

و در
و در

این نامه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام است
که در آن فرموده اند که هر کس این نامه را بخواند
و در آن عمل کند از هر گناهی که گناهان است
مبرا خواهد بود

خاندان و از خیر و صلاح است به رعیت گمواند **ب** بهوش بشود و
از بی هوا و جوس **ب** یاد که بر ایمان خویش محکم دل **ب** که دیو
نفس تو هم دست گشته با ابلیس **ب** که از کن تو بایند این در
شهور **ب** و باید که بگوشه ازین دشمنه دوست نما و ازین سینه
مروت کم حیاضر نماغ و با و در مقام مجاهدت و مجادله در کن
و بجام امر و نهیش محکم دار و در جگانه آرزوی بند و نه
نگذار و بطیبا بچ بضع و موعظ مست هوا و جوس از سرش
پرو کن و بر سنجی ذکر که ریشه غفلت از دلش قطع نماغ و بصفا
کمالش منور و خیزن کواند و از ضعیف میوانیت با وج
ملکتش رت **ب** آد و ز لطف و محبت **ب** که در فرشته
وز صیوان **ب** که کند میرا این مشو کم ازین **ب** و رکنه مشرکان
مشو بار آن **ب** و باید که هر صبح و شام نفس را خطیب سخنة
بدین سخن نشتر تنبه نماغ تا به گرفته رفته بر در غایب
ای نفس این چه نادانیت که دعوی میوش و ادراک کنی
با اینکه از هم کس نالان ترا حق نمر آیانند است که ترا در سر
بهشت و صیغه است و غنوس یک ازین دو محل و ما وای تو

نشدت از حضرت زین العابدین علیه السلام است
که در آن فرموده اند که هر کس این نامه را بخواند
و در آن عمل کند از هر گناهی که گناهان است
مبرا خواهد بود

بود پس چگونه نشانیست و خند های پسر دانه زنه با آنکه جا
 خویشت را بقیه نماند آینه است که حرکت لا وقت و موسر و
 رسوله و پناه غرضش و جوفه و پر متقود عدلیه بلکه نگاه
 به اذن و به خبر از در در آید و ترا تکلیف رحمت نماید پس
 به خیز و در وقت را غنیمت شمار و از بهر آسایش سر عقیقه
 درین فرزه تخم بکار و کار جوفه به پسر میداند و زود
 به سفر به حفظ خویشت را در میت سازد از اول معصیت با
 زود گذرد کاین رحمت است بس خوف و حفظ کونه که کنم
 تو به پسر از پیرها از ترک جوانان حرکت نیست خبر دیگرم
 که ترا همت دهد و عورت به پسر رسد با کاین پسر که گاه و گاه
 که در بار کون تل بر کعبه مانده خویشت میدم رخصت میدهد و فغان
 هر چند و گوینم که چه و در آخر عرفان و در دهر و در برتیا
 عالیات میرساند اما چه دانند که آخر عرفان که است شایده
 امروز روز آخر به پسر ماقبل است که در توبه و طاعت
 پروردگار را خیر جایز نداند و غم از ارا از خویشت نشا
 ای نفس کویا که تو در جوفه توبه را در توار میداند و انتظا

روز

روزی میکنی که ترک لذت و راحت دران دشوار نیست بهست
 بهست این روزیست که خدا بر تو آفریند و نگاه آفرید
 بلکه ترک لذت در همه وقت دشوار است بلکه هر چه در جوفه انداز
 عاقر نبسته در پسر عاقر تر بخشنه خواهر نبسته چرا که خوب تر است
 راست بخون میسر است و اما چتر خنک شود ممکن نیست
 و درخت نماند نهال با چوت جوفه از ریش بر کنند چند
 دشواریست ولیکن خیمه بگذارد که سالها بر آن بگذرد و ریش
 را حکم ساق و ضعف پسر بر تو مستوی شود و بکار این علاج آن
 نوله نغوق از ریش به درخت عقیان بر کنده این کار
 جوینت به پسر مضکن امروز اگر علاج نوله کنی حکم
 جو شود چگونه خواهد گذرد ای نفس اگر جرات و دلیر
 تو در معصیت ربه لغوه بنا بر آنست که در بر مطلع و واقف
 بر حال خویشت ندانند پس و ای بر تو این چه کفر و جاهت و این
 چه جهل و سفاهت و اگر چنانچه او را حاضر و ناظر دانند و با
 اینحال معصیت و فحاشی و ارتداد و سر و ای بر تو این چه به
 حیانه و قباحت و به شر و سماجت کویا که پروردگار

با زبان و لسان
 در روز نشانیست
 که در جوفه
 اندازد

در روز نشانیست
 که در جوفه
 اندازد

خویش را از جهردمان کمتر شمارم چرا که بدم هر چه از ایشان
 پوشیده دارم و از ملک جبار هیچ باک ندارم ای نفس
 جونت که اگر بنده از زندگان تو یا صاحب از صاحبان
 تو بر طلاف رضایت علمایند فرمال غضب در آنه و ویرا
 اینها و امانت غایب و با اینحال از ملک قهار هیچ باک ندارم و ویرا
 پیوسته غضب آور و اگر کان کرده ام که ترانای عنونت آهر
 خواهد بود و در عذاب جهنم صبر نولم گویم پس وای بر تو که پرورد
 افعال و اندیشه با طاعتی در آخر که تخریب غایب و خوشتر
 را چاره غایب با و یک لحظه انگشت بر آتش بدار یا یک عت در
 آفتاب بر آرم تا مقدار طافت خویش بر آنه و بر تو ظاهر شود
 پر عا جودنا تو لست و اگر بگرم پروردگار مغرور شد و بنا برین است
 از کار آخرت کشیده و کان کرده که به جد و جهد بجات اند
 عذای به سب و عمل و صول جواب سیر است پس جهنم است
 که امور سهل دنیا را بگرم پروردگار کریم و انکدای و برودر
 اعتدال نماند و اگر دشمن بنویسد کند در دفع و در فکر با کنه
 و وسیله است از تو بگرم باز تر تا بنده از تو اهل بلذته

مشوه

مشوه که بد دنیا رو درم میسر مگردد چه کوزه در تحصیل آن دنیا
 و درم سبها و آزار با کنه و بگرم خدا اعتدال نماند و بگویم که
 که در این کس و طبع غلبه سلطه کوزه که کرمیت خدا رحمان
 بخشد ز کرم و پنده از فر غصبان خوش لایق اگر کریم دانند
 ز چه رو مانند مسکان دو بر سه لقمه نان و جونت که اگر
 که در خانه خویش نشیند و با او واجب عیش و طرب گذرانند و
 گوید که خدا تر است که سید که با آنکه بصواروم و رضایت
 کشم و تخم افشام خلا از بهر من سینه مشوه بر نفس غایب و از غایب
 شمار و با این حال خود سلا از زیر کان و عاقلان شمار
 با آنکه در رزق دنیا از هر آسایش سر از رزق عقیق و اندک نفاک
 بلکه هم می چشم بر کم پروردگار میدارم که نشیند که از حضرت
 پیغمبر صلوات الله علیه آله روایت شد که اگر دنیا هر چه عت
 الاحقره پس در دنیا که در عت اخوت است که جد و چند
 و زمین در لاسل نجوف و خیمت آله شخ نماند و از ضار خوشک
 کینه و نفاق و حسد طبع با کسرت نر و از صفات حسد و طعنه
 حاصله تخم نیش و از رسته خلاصتر آید و ای مکنی تو را حاصل

مشوه
 ۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰

و محصور باشند و در دریا و غنای آن و این نفع
 بگرم برود که زرم چون که از گرم او به دست که از بهر
 راه نمایان فرستاد که ترا تعلیم دهند که انچه آفرینت حکایت
 زراعت نمائند و و عن کرم که در چکار میگذارد بهر کرداند
 چنانچه از بهر آسایش و دنیا تو از روز کرم آب تخم آفرین و
 زمین را قابل زراعت کند امین و ترا چشم و گوش و دست
 و پا و پوست و لحم و تعلیم کشت و رزق نمود و چون تخم آفرین
 هر دانه را چندین دانه کند اندا اگر کان کند که ضامن تعداد
 دنیا کرم است و در آخرت کرم نیست پس و ای بر تو این چه
 غفلت و جهالت آمانه است که ضامن دنیا و آخرت بگیت
 و نغمه بد که تغییر در پروردگار واقع نمیشود ای نفس ای
 چه نفیست که بگفتار اظهار ایمان نمائند و بگرداند غافل
 ساز آفرینند که پروردگار در کلام مجید فرمود که و ما
 و ابی فی الارض الا علی الله عز و جل و حاصل غنای
 بظاہر نیست که نیست هیچ حرکت کنند در زمین مگر آنکه
 بر ضامت روز او و دیگر فرمود که و ان لیقولن انسان

الانسان و حاصل غنای بظاہر نیست که نیست انسان را در آخرت
 مگر آنچه بر سر غنای بظاہر است برود که از تراب و عدل نمود
 کشتن آن نهایت سعادت است و اینها نینمائند و برود عدل و کرم
 اعتقاد شکی نیست و امور آخرت معلوم است که نیست نیست مگر
 بسع در آن تغافل میکنند و تا هر سوزند و میگویند که کرم
 کرم اعتقاد نمود ام ای نفس اگر راست گویند که بر کرم بود
 پروردگار اعتقاد و از جویند که از بهر زمین غافل بگیت
 و همکار بسیار فوت و کسوت همه جمع نمائند و بر کرم
 پروردگار اعتقاد نکنند و بگویند که شد بد که خدا فرمود که بگویند
 از سر ما زمینان که دلند آیا کان کرم که زهر بر جهنم از
 سر ما زمینان که آزار تر خواهد بود با آنست که عدت زهر
 را از زمینان کمتر دانسته یا کان کرم که بجهنم و جهنم را
 جهنم بجات خواهد یافت بهجات بهجات بدانکه همچنانکه
 بجات از سر ما زمینان نیست نیست مگر با آتش و پوستین
 همچین بجات از زهر بر جهنم نیست ننگه و مگر با آنست که آتش
 بجات آهر را بر سر زهر و زهر و کسوت نور دور در پوستین

همچنانکه کم پرونده کار در دفع هر ما ز منتهای آنست که از بهر
 تو آتش آفرین و در دل سنگ جا داده و ترا از نماند غم
 که چه کار بدست یار آتش پروان آرد از خویش دفع سزا
 نماند همچو کرمش در دفع زهر بر جهنم آنست که ترا چشم و
 گوش و هوش داده و از بهر راه نماند پیغمبران فرستاد
 و امامان غیر خود که تعلیم ایشان زهر بر جهنم سلاخ دفع نما
 ای نفس دای بر تو کویا بر وز حساب ایان نیا و بعد
 بتو با عقاب غم از غم و کان کف که بعد از زهر زنده
 نخواهد بود و چنانچه هر سه مهربان است این چه غم
 باطل و خیال حال است یا کمان کرده که ترا از بهر باز یک آفرین
 اند یا خیال کف که اکثر از یک قطره آب آفرین و انواع
 عجیب و غریب در برت مرتب داده عا جوام بود این
 که با روی خفت مستر بر تو پرت نه و بر سر بر جانت
 نشند اگر چنانچه ایان بر وز حساب آید و بعد پس هر چه
 کمال خویش نماند و از معاصی هر میر کنی با آنکه اگر حکم بود
 ترا خبر دهد و گوید که انواع نعمت و لذتها بتو نیا و دلده

در دفع هر ما ز منتهای آنست که از بهر تو آتش آفرین و در دل سنگ جا داده و ترا از نماند غم که چه کار بدست یار آتش پروان آرد از خویش دفع سزا نماند همچو کرمش در دفع زهر بر جهنم آنست که ترا چشم و گوش و هوش داده و از بهر راه نماند پیغمبران فرستاد و امامان غیر خود که تعلیم ایشان زهر بر جهنم سلاخ دفع نما ای نفس دای بر تو کویا بر وز حساب ایان نیا و بعد بتو با عقاب غم از غم و کان کف که بعد از زهر زنده نخواهد بود و چنانچه هر سه مهربان است این چه غم باطل و خیال حال است یا کمان کرده که ترا از بهر باز یک آفرین اند یا خیال کف که اکثر از یک قطره آب آفرین و انواع عجیب و غریب در برت مرتب داده عا جوام بود این که با روی خفت مستر بر تو پرت نه و بر سر بر جانت نشند اگر چنانچه ایان بر وز حساب آید و بعد پس هر چه کمال خویش نماند و از معاصی هر میر کنی با آنکه اگر حکم بود ترا خبر دهد و گوید که انواع نعمت و لذتها بتو نیا و دلده

درشت

در صفت رازیان میب نوا آینه دست از بهر نعمتها خواهر کشید
 و هیچ لذت را نخواهد چشید و اگر طبع کویا در سر پراهن
 عقرب نیست فرحال بر آهین سلا از تن جدا سازد و بر تو
 اندکس تا قول پیغمبران و ائمه معصومین علیهم السلام که راست است
 بدلیل و معجزه ظاهرشان در تو تا بیشتر که است لذت از نوا
 یا طغیان که از روی طغیان با تصور تم و عدم یان خبر دهند
 یا آنست که عذاب جهنم سلا سهله از عجز مرض و آزار عقب
 تصور غم و در بر تو نفس این چه جهالت حاققت بقدر
 که اگر حال تو بر بهایم ظاهر شود خند ما بر تو و عقاب تو خواهد
 بود ای نفس این چه دانش و پیشگام است که بلذات
 آفات دنیا که هر روز بیشتر است رانج شدن و از آ
 بی آفت جنت قطع نظر غم این از سه بجز بر در نیست یا
 آنست که بوعدهای آبی ایان نیا و بعد و اعتقاد غم
 یا آنست که اعتقاد غم و لیکن نعمتها جنت را سهوا دانسته
 یا آنست که نعمت دنیا سلا قدر دیدن و لذت غم سلا
 نسبت و نظرها از نیت همه دانسته پس اگر بافت بیست

با عزت به اعتقاد بر سر و ای بر تو این چه لغو و حقیقت
 که پرو و کار خود را کاتب دانسته و اگر بخت آنت که قدر
 لذتها بخت الما و سلا ندانسته بر و ای بر تو این چه بل
 دنیا آنت آیا فکر نموده که دنیا مزه آخرت و مزه
 لذت و راحت نماند و با اینحال کریم متعال انواع لذتها
 و نعمتها در آن آفرید پس چنانکه از هر حضرت لذت و
 و اظهار کرم آفرید و مؤمنان را بر او عدل نمود
 و با این بزرگش و قدرت در کلام مجید وصف مبع
 آن بسیار نمود بر یقین است که نعمتها و لذتها در آن بقا
 عظیم خواهد بود و روایت شده که اگر پراهنان بر آنها
 بهشت بدینیا آورند همه بلاد دنیا بشهوت نگاه آن بجز
 و با آن نعمتها در آن برین قیاس توان نمود العاقل کیفه
 اکثرت و اگر سببی میا بود لذات آخرت آنت که
 آن نسیم است و لذات دنیا نقد بر و امر بر تو ای منور
 این چه جهالت است و سفاقت آیا اگر حکیم جانزه بنو کوه
 که اگر سه روز از آب شکر برهنه غلظت از عرض پاک و

و چنان شوی که مدت عمر آب و باقی لذت و نعمتها
 ترا موافق و سائر کار باشد و اگر چنانچه در این سر در
 آب بر دنیا شایر نیست می شود که بقیه آب بر و
 باقی نعمتها توانی خود را آید در این صورت عقل تو نشسته
 لغتینا خواهد نمود یا نقد رای نفس اگر بدی می توانی
 بنا بر او نیست که خود را از دوستی او در امر مصوبی
 دانسته پس و ای بر تو این چه بی شرفی و بیجا نیست
 که زبان کاف دوست و ایشان زنی و سب و ذممه
 نمائی و ادواح ظاهر ایشان از بخلفی با آنکه اگر بائی
 یا مستطاب از فصاحت خود میله و حجتی داشته باشی و بر
 مخالفت تمام و سعی کی که غیاری بخاطرش نرسد
 پس همچنین حجتی را که کمتر از دوستی کمترین مصدق
 بوده باشد نام نتوان بر و بر از اعتقاد و شایر و موبد
 اگر ترک خود و طبع و تضییع خود جمع مال و دینا را برین
 غنائی که مبادا فرزندان بعد از تو بعد از از آکنند و بر
 و دطر افلاس و اضطراب افتند پس و ای بر تو این چه
 مکرر شنید که برود کار در کلیم مجید فرموده که در
 روز عیا دوست یا شنیده و اعتقاد نموده پس و

و فکری بحال خویش نما که پرستش اعتقاد یافت ۵۵
 و کیم که تو اگر آن را بشناسی عمر شریف در ضایع ۵۵
 سانی و خود را در دو خط ببیند از بی بعد از ۵۵
 توبه از آن گذشته اما این چه عقل است ۵۵
 که عذاب را می عقبا از آن خود ببیند و در آن ۵۵
 توبه نماید ای انسان دلفی نگری آیا از خود ۵۵
 نشیند که بدترین مردمان کسیست که ۵۵
 که آخرت بدنیای مردم در دستش است اگر ۵۵
 باشی که آخرت خود را بد نیای هر فردی ۵۵
 فروشی و بدترین هر مردمان ناشی بگردید ۵۵
 پس باید که خود را از غافلان بدانی و از بندگان ۵۵
 شمار ای اگر حاجت جاه تو نیست و بهوشی ۵۵
 ساخته و در گرداب معصیت انداخته کنی ۵۵
 و ای بوقی ای انداخته که جاه همنست که ۵۵
 جماعتی را با نیای بیانی و تو با یکدیگر و تو ۵۵
 نمایند پس یا و تصور کن که هر که در روی ۵۵
 زمین است آتشش تا مغرب هر را میخورد ۵۵
 و اطاعت نمودند ای اندانی که بعد از ۵۵
 پنجاه سال نه توبه ای و نه ۵۵

نفس

و نه

در آنچه است که اطاعت تو عفو نه مانند فرعون و شعله
 نرو و پرستندگان ایشان و این در صورتی که با کوشش
 روز زمین ترا حکم بر پیش چه چاره آنکه ترا بیاست دم و حکمت
 محله میترنیت ای نفس تو هر دنیا را اگر برسط نوا
 عقیق ترک نما تا با و بنا بر خست شرکاء و کثرت بلا آن ترک
 تا آیا بعشوق دل میتوان داد که کبران و بهبودات
 رفیقان و شریکان غالب بجز باشند یعنی که تو هر چند
 در تحصیل مال و لذت دنیا سعی نما تا باز جموع کبررات
 و بهیوان خواهند بود که در مال و زمین بر تو زیاده
 نمایند پس این چه اتمت و چه عقل و هموشنت که از
 صد شمشیر قرب با بر تقا و آستانه اتمت هر تفرقه نما
 و مسح کنی که در کنش کن مجلس خندیمان و سفیان دو
 روز فرور گیر و ای بر تو از نفس این چه ذلت و خاریت
 و این چه ابله روزی با نظارت بار سواد و نشو ترا زین
 و از درگز و لفظ از ترک خویش با آاور ۵۵ از
 خود راه خویشی با کنی ۵۵ آگاه بر هر سرفراز کنی

از یکس و مردن خود یا آوری در تمام آنچه شایسته فرماید
 ای نفس بد که عرق خاندان تو قهرت و خراش تو خاکست
 و نیست تو ما و عقب آید از آنست که قافله مردگان در قریب
 شهرت یک مستقر قدم تو اند و تمام قسم خود اند که از جابر خود
 حرکت نمایند تا ترا همراه ببرند و بویست آرزوی این دارند که پیش
 بر کوهند و در غلاف ایام گذشته کوشند و این ترا میسر نیست
 در اینست که اگر تمام دنیا و مافیها از پیشان باشی شود هند
 و بلیک خط از عزت خیزد از غایت سیر جرات در عمر خویش ندر
 و اوقات شریف سواد تحصیل مال و جاه و محالست حضرت
 آن گذر زده و خانه اصحاب خود ملاقات غایب و مصالح آنرا
 صرف خانه دنیا که دور در دنیا بجا برسم عاریت نشسته
 کنی آیا نظر بر اهل قبور غریب و فکر بر احوال ایشان غم
 غم آنست که چگونه ما با جمیع غموند و قصر ما بنا نهادند و عیش
 با هزار حضرت بفرزدان و مشوهران زمانه و اگر از آنست
 و هر دست از لکن قهر با مور و مار همچو آب کوه یزدان سیر
 جواز ایشان بقبره نیکو و بجانیه خویش فکر ننهاد آبا

آیا کار کفایتی که این صحبت ترا و کوه لهر هاد و در دنیا جاودا
 تو امری بجز جهالت بهیاست تا چشم زده ز رسید وقت سخت
 قهرتست در جهان غمناز از آنست که بر روزی این کجای غفلت
 تا که از زیر زمین ملک سبزه حضرت ای نفس غمناز و
 از نصبت روز حساب که طراش و بچاه هزار است حد ز غمناز
 و مولد غفلت آن روز در چندین موضع از قرآن مذکور است
 در و اینست که که حضرت سیده المرسلین صلی الله علیه و آله
 گفت یا رسول الله پرسید حضرت در جواب گفت که بر کوه سینه
 مرا چهار سوره از قرآن امرو و الوافعه و عیسا و لوز و اذا
 الشمس کورت و در این چهار سوره مولد غفلت روز قیامت
 مذکور است پس ای نفس و تجرم در چنین روزی که با دشمن سینه
 المرسلین را پر کرده اند و سال آنرا چگونه خواهد بود که مانند
 مستان باد و سوزان و جل بر این دیدار کربان برین
 پا و پروایتی عریان بوحش در اند و طلائع غضب آفر
 که زبان از وصف بیستادان عاجزست تا گفته کنان
 کشان بجز حساب مقام عرض بر ملک جبار حاضر سازند و

و اغضاب از هم بجانت و سرش در ابه عقب بپوشش در آید
 و زبانت لال گشته اعضا بطرف راست اند و از قلیل و کثیر تغییر
 و قطعه سوال نمایند بکدام پاره خواهد اینسازد بکدام دل فهم
 تولد نموده و بکدام زبان جواب خواهد داد پس با وضوح
 نیت دان و تنه عمر سرا بقفلت مگذران و از مهر سوال
 جولیه میرساند و زنجیر سوال در وسط جلال میندازد و روا
که امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند که حسابوا انفسکم قبل ان
تحاسبوا یعنی حسابی نماید نفسهم من خود حساب از آنکه
 در روز حساب شما سلامی بکند نماید پس اگر بقول آنجا
 علم نموده ام روز نفس خیر سلامی بکند نماید هفتاد و پنج
 حساب بصدقه عقب بجنت الماوراء و در آن وطنی حساب
 نفس آنست که در موضع خلوت نشیند و نفس سلامی طلبسته
 از اوقات گذشته عمر خویش تجسس کند پس هرگز
 بجهت و ترک طاعت گذرانیدن مانده بنویسد و استغفار
 ندر آنکه تمام آن غایب و طاعتها ترک نشد سوال از نماز
 و روزه فضاکنه و اگر در ذمه ات صحه قرار گرفته باشی

از دین بندگان و خدایان و ملائکه و اگر کسی سوال بخواند
 بدست و پراغز تمام کنه از خویشتنش راضی سازد و اگر شا
 حرف خود و خواسته اش برساند عیب بپایند بهر آن حدیث
 خوز و بیجا نماند و هر ساعت که بطاعت و عبادت گذشته
 بهش خدا سزا از بهر آن نوبت شکرگزار آورد و جنت بدین
 طریق از حساب گذشته عمر خویش فارغ گردد باید در هر صبح
 مانند تاجه که شکر بخیزد سوال در هنگام تسلیم سر بایند
 مرغارش نماید نفس سلام سفارش نماز و بگوید ای
 نفس مرا بگیر از بقیه عمر سر بایند نیت در نفس از نشیند
 آن جوهر نفسیت که عوض نذر الله و بدان نعمت غیرت
 و تاج و تخت باکشان میتوان خرید و هر نفسی که از آن ضایع
 و تلف گردد جبارت عظیم خواهد بود و امروزی
 نوبت که هر یک را بفضل خویش بنده از زمانه فرمودند
 در کرم آنها از ایام عمر گویند و اگر چنانچه در ملک
 مردگان بسوی برآیند آنرا بفهمند که یکروز برین
 باز گوید و عمل خیر بکند آورد بر سر سیاه انکار کند که مرده

بجور و بر دره کار ترا بگرم زنده ساخته پس در وقت غیبت
 شمار و آنچه از انما تیره کوز سلطانی بکند از و بر آنکه تا هر
 روز و شب بخت و چهار ساعت است و در صورت آمدن
 که پروردگار در روز قیامت بیست و چهار خزینه
 ببندد خزینه نایب در برابر ساعت روز و شب پس خزینه
 از بهر و گنجانند بر آن زنده آن در برابر ساعت است که
 بخت است مشغول بجم و از بهر دیدن کسب نور قدر فرغ
 و سرور حاصل شود که اگر جمیع اهل جهنم قنوت مشغول
 آتش را بیلند و خزینه دیگر از بهر کسب بدترین و تا یک
 و از آن بر عذوبت آید و این در برابر آن ساعت است
 که در آن معصیت نموده و از شدت این خزینه ویرا
 آنقدر خوف و ترس حاصل شود که اگر جمیع اهل بهشت
 قنوت شود بجم بهشت سلا برای آن تا خورشید که اندک
 خواند و دیگر از بهر و کسب بدین خلا از اسباب الم و سرور
 و این آن ساعت است که بخواب کند زاینده بهر یکبار
 دیگر از ساعات دنیا پس درین هنگام جسم نه خور و

و نیز

بشمار

دشمنی با کس که در این خزینه خلا مانده و این بهشت
 غم و الم عظیم کند و همچنین بعد از ساعات عمر خوانند بر سر
 عرض نمایند پس ای نفس ما از او بوی و عیش و طرب
 پهلو تر نمای و خزانند سر غرضش سلا معبود او و خود
 در ورطه هلاک میشدند با رب بخت گرفتار ساز
 در بویه اطاعت و سلا بگذران از پانچم رشته غفلت گزار

شاید که کنم با وجع همت پرواز

فتیحه ارساله در آن روز

منه صوفیه بالخیر

الطوبی

عابدان العباد

جو شرف

عزیز

کتاب تجرید الشریعت

س

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سپاس دستايشم خداوند بزرگ خلائق را براي پرستش
خود از پند و بغير از براي رهنمايي راه پرستش بزرگ پرستش
و در و بر بغير براهه که بشريعت روشن و اسان سعادت گردید
و براهيست و که بيان شريعت را نشان بامت رسيد **اما بعد**
چنين گويد خدا در شريعت بيش از محسن بن مرتضى که چون
فرايشرفت قدس بر رفع ظل الهي الخصال و در نيك شاهنشاهي
بر از نده تاج و تخت سلطنت طراز نده فرمان روايي مملکت
مؤيد بتايدات رباني موقوف بوفيات سبحاني روح صد
صاحبقراني شاه عباس ثاني امدا لله دولة القاهرة الى
طهر و دولة العترة الطاهرة اين کتبه را بنوشتن رساله
مشتمل بر ترجمه اعمال حسنه و ستم سفيه بر سبيل اختصار

امروز در بند تابان غمنايد لا جرم ملحقان از ابا به متعلقا
ان در اين رساله با خصر بياني ترتيب دارم و اساس آن
بر کتاب خدا و حديث رسول و ائمه هدی سلام الله عليهم
نفاذم و بر عنوان ترجمه هاي ديگر بر هشت در مرتب و ترتيب
و بر ترجمه الشريعت موسوم گردانيدم و بالله التوفيق **در اول**
در معني شريعت و فايده آن و كيفيت سلوک راه حق و
بهشت جا و دانيد آنکه حق تعالي چه خلائق را بجهت شريعت
و فرمان بر طرفي چنانکه مي فرمايد **و ما خلقت الجن والانس**
الا ليعبدون يعني تا فرديدم بر بيان و ارميان را مکرر براي
انکه بندگي کنند مرا و بندگي بجهت آنست که هر کس بکمال لائق
بجال خود رسيد تا در شقيه بسوات عظم و فخر و سرافراز
فان بر صفتهاي همت خود کامر و باشد چنانکه مي فرمايد
و لکم فيها ما تشاءن من الاشياء و لکم فيها ما تکرهون يعني
شمار است در بهشت آنچه آرزو کنيد پس بر هر کس لازم
و واجب است که از بندگي در آيد و حقيده آنکه تواند
بسعي و مجاهدت او را و نواهي الهي را از رو ي طوع و عريبت
امتثال نايد و بنور عبادت شاه راه سعادت پيمايد
تا مقصد اصلي فرشته رسيد بندگي ده روزه اش با آزادي
ايدگي گرايد و تعب با پايدارش براحت سر مدي پيوند و

و فرمان بری جهان نانش فرمان روایی و پادشاهی جهان
باقی بدل کرد و عبادت خدای عزوجل فی الحقیقه سپردن
و پیروی راه سعادت است و بندگی و جل شانہ سفر کردن
نت بسوی زادی و فرزندگی و فرمان بری و سحمانه
روی آوردن عبادت پادشاهی و فرمان رختائی و از انچه
است که تکالیف شرعیہ را شریعت و سنت نام کرده اند چه
شریعت و سنت یعنی سپردن راه است و سپردن راه انهار
راه و راه مقصد میرساند اگر استقامت رود و از انچه
امر فرموده اند که در غایت گفته شود اهدنا الصراط المستقیم
یعنی نماز راه راست و همین صراط مستقیم است که در آخرت
هر که بر وی گذرد به بهشت میرسد و کسی بخیران نمی تواند
گذشت که در دنیا صراط مستقیم شریعت رفته باشد و
همچنانکه کسی زجائی بجائی سفر میکند تا قوت بدن از توشه
و عطا حاصل نکند قطع راه تواند کرد کسی که راه بندگی خدای
پسنداید تا بهر هیز کار بی ظاهرو باطن که غنائی روح است قیام
تعمیر و روح را با تقویت نکند روح او قطع راه بهشت
تواند کرد و از انچه میفرماید که و تزد و ان خیر الزوال التقوی
یعنی توشه راه بهشت بر کس بی بدستی که بهترین توشه این
راه بهر هیز کار نیست و همچنانکه در سفر ضروری جسمانی کسی

روای

که راه نداند مقصد نمی رسد در سفر معنوی و حافی نیز کسی
که بصیرت در عمل ندارد مقصد نمیرسد چنانکه در حدیث
آمده که العامل علی غیر بصیرة کالتائر علی غیر الطریق لایز نیست
کثره السیر الا بعد ما یعنی مثل کسی که عبادت کند و بیانی نداند
باشد در انچه میکند مثل کسیست که به غیر راه بی رود
هر چند بی رود از مطلوب دور تر میشود و همچنانکه اگر
کسی در سفر جسمانی مرکب بر دهد تا خود سپردن بداند
راه او طی نمیشود در سفر روحانی نیز اگر بدین روشی را که
بمنزله مرکب است و روح را بگذارند تا هر چه مشایب است
انهاست بفعل او برند و با اعمال حسنه سبب شریعت و
سنت سنیة نبویة مقیدند نگرداند و تمام هر یک در دست
نداشته باشد راه حق طی نمیشود و راهها این این راه بی غیر است
سلام الله علیه که راه نموده اند و سنن و ادب و وضع کرده اند
و از مصالح و مفاسد راه خبر داده اند و خود بیان راه رفتن
وامت را به پر وی خود را فرموده اند و حق تعالی میفرماید
که لقد کان لکرم فی رسول الله اسوة حسنة یعنی تحقیق
که شما را است در شان رسول خدا پیروی نیکو و میفرماید
که قل انکم تحتون الله فانبعونی شیخا که الله یعنی بگوین
محمد با امت که اگر شما خدا را دوست میدانید پیروی من

کنید تا خدا شما را دوست داشته باشد و میفرماید این هدا
صراطی مستقیماً فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن
سبیله یعنی بدستی که این راه من است در حالی که خدا است
چون پیروی کنیدن را و پیروی مکنید از راههای دیگر که شما را
از راه حق متفرق و جدا میسازد و زاهدان بدان بعد از پیغمبر
امامان معصومند علیهم السلام و بعد از ایشان علماء که بعلم
خود کتند و از خدا و آخرت سخن گویند و محبت بسیار در دل
ایشان نباشد ضوالله علیهم اگر کسی با ایشان صحبت دارد
و از ایشان سؤال و استفادة کنند و علم که بر علم خود فرماید
و با اشارت ایشان بر عیوب خود مطلع گردانند این راه را از خود
طی نموده کرد و اگر چنین عالمی یابد باید که صحبت او را عنایت
شمرد و از امر او تجاوز نکند و اگر کسی چنین یافت نشود
با کتاب صحبت دارد و با مردم نیکوسیرت که از ایشان کسب
اخلاق حمیده کند و هر صحبت که او را خوش وقت گرداند
و یاد خدا و آخرت او را درست ندهد و منازلمان راه
صفات حمیده و اخلاق پسندیده است که احوال و مقادیر
روح است از هر یک بدیگری که فوق آن است منتقل میشود
تبدیل روح متراکم و بیداری و اکالهم هی است و معتزله آخر
فردین علم و حور و تصور و شراب ظهور برای هر کس

عمل

بقدر همت آن و این صفات حمیده و اخلاق پسندیده روح
از اعمال حسنه بدن و اعضا بدید میاید بدیج و سیر این
راه جد تمام و جهد بلیغ نمودنت و همت کاستن است
در قطع منازله بجاهد و بر نایب نفس و برداشتن بار تکالیف
شرعیته از فرایض و سنن و آداب و ترک معاصی و مکر و همت
بقدر استطاعت و دیده با فی خود کردن و محاسبه خود
و رسیدن هر روز بیک مرتبه تا اگر تقصیری شده باشد
تلاقی و تدارک آن بشود در وقت هر گناهی طاعتی که
تا کفاره آن گناه کرده چنانکه میفرماید ان الحسنات
یذهبن السیئات یعنی بدستی که نیکوییهای بد و نحو
میکردند که طاعتها را شرف و جان با حکمت زقیارها نشود
همه ناد و چشم حسرت سویی خاکدان نماند در توبه و غیره
بیان اعمال حسنه بدن و اعضا بر سبیل اجال و تقسیم آن
باین اقسام بدانکه اعمال حسنه که در شریعت پیغمبر صلی الله
علیه و آله امریان شده بعضی فرایض است و بعضی نوافل فرایض
بمنزله راس المال است که گذاردن آن موجب مستکرامی است
و نواب و نزلت آن موجب کفاری است و عقاب و نوافل بمنزله
سود است که گذاردن آن موجب نایز شدن است بدیجات
عالم در بهشت جاودان و نزلت آن موجب محرومی است از آن

کردن

و بجز حرمان عقابی مرتب نمی شود بدان و فرایض برد و قسم
کبایر و صفایر کبایر است که فعل آن شرط است در صحت
ایمان و ترک آن موجب عقابست به نیران مثل نماز فریضه و زکوة
واجبه و روزه ماه مبارک رمضان و حج و عمره اسلام و جهاد
یا امام و ولایت اهل بیت علیهم السلام و صفایر است که ترکش
موجب عقابی است کمتر از صیحیح عقاب کبایر و فعلش شرط
نیست در صحت ایمان مثل غیر امور مذکور از واجبات
و نوافل و نیز برد و قسم است سنن و آداب و هر یک از این دو
یا عبادت است علیی وجهی مثل تنظیف بدن و غسل و جمع نماز
های نوافل یومئیه و روزه سه روز از هفت ماه و بقصد نجات
ندیده برکت و قربانی عید اضحی و زیارت نبوی صغیر و ائمه
هدی صلوات الله علیهم و اصل مثال آن که از سنن
سنیة است و یا مردمان بحسن خلق معاشرت کردن و نیکو
بر خوردن و شکفتگی نمودن و امثال آن که از جمله آداب
حمیده است و یا متعلق است به عبادتی مثل محافطت بدو
نات نماز کردن نادره و وقت گذارده شود و نمازهای
فریضه را با جماعت گذاردن با حضور و خشوع و سایر
سنن و آداب که در ترجمه عبادات مذکور است و یا متعلق
بکاری از کارهای مباح مثل سبب الله کففتن در راه سبب

عمل

در این کتاب

و ابتداء بختی است کردن در هر امری و دست شستن
طعام که از سنن است و مثل طعام از پیش خود خوردن
و لغو ترا کوفت کرفتن و سبک خاییدن و نگاه بر وی مردمان
که کردن در انشای طعام خوردن و غیر آن که از جمله آداب
حمیده است و از آنچه کفتم دانسته شد که کبایر فرایض
مقدم است بر صفایر فرایض و صفایر فرایض مقدم است
بر نوافل و از نوافل سنن مقدم است بر آداب لیکن صاحب
همت عالی باشد که همه رعایت کند بقدر استطاعت
چرا که بزرگان گفته اند که ادای هر آن که غالب است
که از سنن محروم می شود و هر که سنن را ترک کند غالباً
از فرایض محروم می شود و در حدیث قدسی وارد شده
ما تقرب العبد الی تبتی افضل مما قرضته علی موافق العبد
لیتقرب الی بالتواقل حقه یعنی نزدیک نمیشود بدین
بمن قهح چیز که ناضلتر باشد از آنچه من بیا و قرضه نموده ام
و بدین سبب که بدو نزدیک می شود بمن نسبت گذاردن نوافل
تا جلدی بمن او را دوست میدارم زهی سعادت ننداد که خدا
وند جل شانہ او را دوست دارد **شهر هزار دشمن آری کند**
قصه هلاکت گرم بود و سستی از دشمنان نمارم بآلت **در هر روز**
در بیان اقسام اعمال سنیة بدن و اعضا و سبب اجمال چون

هر

اعمال حسنه بپايان كردم تا جارا است که اعمال سئيه را
نيز در كنيم چرا که ترك معصيت در و شنايي رل و طي شدن
راه حق و مترا بيشتر مدخل دارد از فعل طاعت و عمدۀ
توشه اين راه پرهيز است از معصيت چنانکه حق تعالي ميتر
اتقوا تقبل الله من التقيين يعنى خدايي عزوجل قبول
نميكند عبادت و طاعت مگر از آنكساني که پرهيزكار باشن
و ترك معاصي همه و بيقه است و ترك مكر و هات بمنزله
تواقل است که ضوابط ثواب دارد و فعلش عقاب ندارد و
معاصي نيز چون فرايق بر دو قسم است کبار و صغائر
کبار آنست که ترك آن شرط است ايمان و فعل آن موجب
عقاب است بغير آن مثل خون ناحق کردن و بده و ما در راه
خود در نجائیدن و بزني که بعفت معروف باشد نسبت زنا
دارن و مال تيمم را بستم خوردن و ببول دانسته خوردن
و از حج بخذنا نا اميد شدن و از مکر او اين بودن و صغائر
آنست که فعل آن موجب عقابي است مگر از عقاب کبار که
شرط صحت ايمان نيست مثل قمار باختن و ساز شنيدن
و حرير پوشيدن و غير آن و اصرار بر صغيره حکم کبيره دارد
چند در حديث آمده لا صغيره مع الاصرار ولا کبيره مع الاستغناء
يعني صغيره نيست باصرار و کبيره نيست با استغناء و اصرار

عق

آست
که توبه بخاطرش نرسد و هر که از کبار اجتناب کند صغائر
ان آمرزيد مي شود چنانچه حق تعالي ميفرمايد ان تخبتوا
کبارا تاتتوا عنه تکفر عنکم ستمائة مرة و ندخلکم مدخله
کبيره يعنى اگر شما اجتناب کنيد از کنا هها يني برك که توبه
شده شما را از انصافي پوشانيد از شما بدنياي شما را و داخل
ميسازيم شما را در محل بر نايده و مکر و هات بعضي تعلق
بعبادات دارد مثل نماز گذاردن در جهانه که در آن صورۀ
حيواني نمايد يان باشد يا در جاهه يي که صورۀ حيواني در نظر
باشد يا در قبرستان و غير آن از مکر و هات نماز و روزۀ
و حج چنانکه در ترجمۀ عبادان ذکر آن شده و بعضي تعلق
بمباحات دارد مثل چيزي خوردن يا دوست چيدن با اجناب
خواب کردن مکرانکه وضو بسازد يا تيمم کند. و از ميرا يي چيزي
خوردن مضمضه نيز کما نيست و بعضي مکر و هات علي حده
مثل قهقهه کردن و شرمناطل خوردن و خصوصاً در شرمها
و روز جمعه و در راه رمضان المبارک و اوقات عزيز را به
بطالت گذاريدن **شهر** کبره صرف طاعت و خدمت شود
حاصل اين عمرها هيچ **نه چهارم** در ثواب بعضي از
افعال حسنه و سئيه سئيه بگفته اعمال حسنه و سئيه سئيه
بيستار است و هر يك را فضايل ينيست از اين رساله بعضي را

که اقم است ذکر کیم و در ثواب هر یک بربک حدیث یاد و یاسه
 غالباً اقتصاری نایم چرا که مختصر کجایش زیاده بر این نداد و
 ابتدا بذكر حدیثی کتب به نسبت بمعصوم بجهت آنکه حدیث
 معصومین علیه السلام هر یک است و هر از جانب خداست
 و من الله التوفیق **ثواب مسواک کردن در حدیث آمده** فی التمساک
 اثنا عشر حصلة هم من السنة ومطهرة للضم ومجلاة للبصر
 ویرضی الرحمن وینقی الأسنان ویدهب بالحقر ویشد
 اللثة ویشقی الظهارة ویدهب بالبلغم ویزید فی الحفظ
 ویضاعف الحنات وینفع به الملائكة یعنی در مسواک
 کردن دوازده خصلت است از جمله سنی است و پاکیزه کنند
 دهان است و جلا دهند بصراست و خوش بود کنند
 رخسار است و سفید کنند دندان است و زیاده کنند زردی
 آنت و محکم کنند گوشت دندان است و اشتها آورنده
 طعام است و زیاده کنند بلغم است و زیاده کنند حنطه
 و مضاعف گرداند حسانت و شاد کنند فرشتگان
ثواب وضوء در حدیث آمده که التمسک اول صلیت الیه
 یتباعه عند الشیطان و اذا تمضمض نور الله قلبه ولسانه
 بالحکمة فاذا استنشق امه الله من السار ویرزقه رایحه
 الجنة فاذا غسل وجهه یتقن الله وجهه یوم یتیقن وجوه

بقدره امر المؤمنین
 ان اولهم طرف النهرین
 یفر و با آب مسواک

عمل

در حدیث آمده که...

و فتود و جوه و اذا غسل باعدیه حرم الله علیه غلا له ل
 الشار و اذا مسح رأسه مسح الله عنه سبائة و اذا مسح قدمیه
 اجازة الله علی الصراط یوم تزک فیه الاقدام یعنی وضوء کنند
 اول که دست یاب زنده شیطان از او دور می شود و چون
 مضغه کند نورانی گرداند حق تعالی او و زبان او را بکشد
 و چون استنشاق کند این گرداند او را از آتش دوزخ دور کند
 او گرداند بوی بهشت را و چون روی بشوید سفید گرداند
 روی او را و روزی که سفید شود و روزی چند و سیاه
 شود و روزی چند و چون دستها را بشوید حرام گرداند حق
 تعالی بدو و علمای ائمه این را و چون مسح کند سر او گرداند
 حق تعالی او را کلاهان را و چون مسح قدمین کند بکند زانند
 حق تعالی او را بر هر اطراف روزی که قدمها را فرود در روایت
 دیگر آمده که هر عضو را که بشوید یا مسح کند کناهایی که بان
 عضو کرده باشد ریخته شود از او و نیز در حدیث آمده
 که من تقضاه و ذکر اسم الله طهر جمیع حیدله و کان الوضوء
 الی الوضوء کفارة لما یغنی عن الذموب ومن لم یستطیع تطهر
 من حیدله الا باصابیه الماء یعنی هر که وضوء نسیان دین
 فکر خدای کند در وضوء یعنی اسم الله بگوید و یا در خدا کند
 پاکیزه شود جمیع بدن او روان وضوء کفارة کناهایی باشد

کمیان آن و وضو سابق بر او واقع شده باشد و هر که بگویم
نگوید پاکیزه نشود از بدن آن مگر آنچه آب بان برسد
و دعاها می شناسند و اعضایی وضو مشهور و در کتاب
اول الطهارة مذکور است و در حدیث آمده که هر که آن
دعاها را بخواند حق تعالی بعد از هر قطره فرشته خلق کند
که از تقدیس و تسبیح و تهلل کند و ثواب آن از برای شخصی
نبودستار و نزیاست **ثواب غسل** در حدیث آمده است
ان من اغتسل بجمیع ما خلق الله له بكل قطرة من الجنة
یعنی مؤمن هر گاه با اهلش صحبت دارد یکسزد هفتاد هزار
فرشته بال خود را در جنت نازل می شده باشد پس هر گاه
غسل کند بناهد حق تعالی برای او بعد از هر قطره خانه در
بهشت و در حدیث دیگر آمده که هر که متعمه کند از برای
خدا و مقصد مخالفت منکران متعمه بی چون غسل کند
بیامرزد حق تعالی برای او بعد از آنچه آب بر او بگذرد از
موی بدن او **ثواب عطر** در حدیث آمده که هر که کفایت
بصلمتھا المتعطر افضل من سبعین رکعة یصلیها مع غیره یعنی
یعنی دو رکعت نماز که با بوی خوش گذارد شود و غسل
از هفتاد رکعت که بی بوی خوش گذارد شود **ثواب**

کتاب
کار
عسل
سج

ثواب تسبیح در حدیث آمده که مکتوب فی التوراة
ان یوی فی الارض المساجد و طوی لمن تطهر فی بیته
تقرأ فی بیته و حق علی المزور ان یکرمه اللایس یعنی در تورات
مکتوب است که خانهای من در زمین مساجد است پس
خوشحال بشد که در خانه خود طهارت بکند پس مزور در
خانه من زیارت کند و حق است بر کسی که زیارت او کند
انکه اگر کم نماید زیارت کشته را **ثواب نماز فریضه** و **سجده فقط**
در حدیث آمده که لو کان علی باب دار احدکم نهر فغسل منه
فی کل یوم خمس مرات کان یغنی فی جسده شی من الذنوب
فلنا لاقال فان مثل الصلوة کمثل النهر جاری کلما صلوا
کفرت بینهما من الذنوب یعنی اگر بوده باشد بر در خانه
یکی از شما نهری پس غسل کند آن نهر در هر روز پنج نوبت
ایا باقی می ماند در بدن او چیزی از چیزی که ختم شده باشد یا غیره
فرمود مثل نماز مثل نهر جاریست هر وقت که نمازی گذارد
شدان نماز کفاره گناهانی شود که میان این نماز و نماز سابقه
واقع شده و در حدیث دیگر آمده یک سجده فاضله است از دنیا
و آنچه در دنیا است و یک نماز فریضه بهتر است از هزار سجده
نیز در حدیث آمده از آنکه ما یحاسب به العبد الصلوة
فان قبلت قبل ما سواها ان الصلوة اذا ارفع فی وقتها رجعت

الى صاحبها وهه بقاء مشرقه تقوى حفظه حفظك الله
 واطرافه في غير وقتها بعد ودها رجع الي صاحبها
 وفي سواها مظهرة تقوى صفة الله يعني اول خبري
 كمنه رايان حسابه ميكنه نماز است كرميول است همه
 عبادت او را قبول ميكنه بديهي نماز هرگاه بالا رفت
 دور قش بر ميگرده به صاحبش در حالتي كه روشن و نوراني
 ميگويد كه كه هم چنين كه حفظ كروي مرا خدا تو را حفظ
 كند و هرگاه بالا رفت در غير وقت بغير حمد و در ميگرده
 به صاحبش در حالتي كه سياه و تاريكست ميگويد
 ضايع كروي مرا خدا ترا ضايع كند و در حديث ديگر آمده
 هذه الصلوة الخمس المفروضات من اقامته وحفظ على
 مواقيتهن وفي الله يوم القيمة وله عنده عهدا يدخل به
 الجنة ومن لم يصلهن ومواقيتهن ولم يحافظ عليهن
 فذلك اليه ان شاء عقربه وان شاء عذبه يعني نماز ه
 هاي پنجگانه فرقيسه هر كه اقامت كند نماز و محافظت كند
 بر وقتهاي آن ملاقات ه كند روز قيامت خداي اول
 نزد خدا عهدي باشد كه بسيان او را بهر هشت بر دو
 هر كه نگذارد آنها را در وقتها و محافظت نكند پس كار او
 با خداست كه خواهد بيا مرزه او را و اگر خواهد عذاب

عشر

كتاب
 ١٠٠
 ١٠٠
 ١٠٠

كند **ثواب تعقيب** در حديث آمده من صلى صلوة
 وعقب الي اخري فهو ضيف الله وحق على الله ان يكرم
 ضيفه يعني هر كه نماز فرقيسه بگذارد و تعقيب بخواند
 تا نماز ديگر پس و بهرمان خداست و حقيقت بر خداي
 انكه اگر كم كند بهرمان خود را و در حديث ديگر آمده
 الدعاء بعدا لفرقيسه فضل من الصلوة تنفلا يعطى دعا خواند
 بعد از نماز فرقيسه فاضلتر است از نماز نافله و در حديث ديگر
 آمده كه ايتما امره جلوس في مصلاه الذي يقتل فيه الفريد
 الله تعالى به تطلع الشمس كان له من الاجر كحاج بيت الله
 تعالى يعني هر كس بنشيند در مصلائي كه در آن نماز صحيح كند
 باشد و در خداي ميگرده باشد تا آفتاب طلوع كند او
 راست اجر مثل كسي كه حج خانه خداي كرده باشد **ثواب نماز**
 در حديث آمده كه صلوة الليل تبيض الوجه و صلوة الليل
 تطيب الريح و صلوة الليل تجلب الرزق يعني نماز شب رويا
 مي كرواند و بوزن خوش تر ميكند و روزي را ميكشاي و در روايت
 ديگر آمده كه خلق لا يتكلمون كتمه و غم لا يجره و ريدت
 جلا هيده و در حديث ديگر آمده قيام الليل صفة
 للبدن و مرضاء اللبب و تمسك باخلائي النبيين و تمسك
 لرحمة الله تعالى يعقبه و خواستن در شب براي نماز بدن را

رده

كتاب
 ١٠٠
 ١٠٠
 ١٠٠

صبح میبارد و خدا بر او خوشنود میگردد و وقت کیست
یا اخلاق پیغمبران و تقویست رحمت خدا بر اجل شان
و در روایت دیگر آمده که زینب آخرت و کفاره کناه روز
و اگر همه نوافل شبانه روزی را که گذاردن آن از نشانه های
مؤمن است بجای آورد و زینب سعادت **ثواب نماز جمعه**
در حدیث آمده در شان کسی که نماز جمعه گذارد لؤلؤ کمان
علی منزل صالح و زینب الحجر ثواب لغفرها الله له یعنی
اگر بران مثل ریک بناضیان و کف دریا کناه باسد
جی نزهت او لاحق تعالی و آن چهار رکعت است بدو سلام
در هر رکعت اول آن از زلمت و دره و بیم ازا جائد و در سجود
آنا از لناه و در چهارم قل هو الله و در هر رکعت بعد از
قرآن پانزده نوبت تسبیحات اربع و در رکوع و سجود
و سر برداشتن از هر یک ده بار بخواند و این نماز را محبت
نوافل شبانه روزی میتوان کرد یعنی نافله زابین طریقت
میتوان گذارد **ثواب ذکر** در حدیث آمده من اکثر ذکر الله
احببه الله و من اكثر ذكر الله كبت له براتان براء لا
من النار و براءة من التقای یعنی هر که ذکر خدای بسیار
کند حق تعالی او را دوست دارد و هر که ذکر خدای بسیار
کند نوشته شود از برای او در میانه آتش و برآید

از اتفاق **ثواب صلوات بر محمد و آل محمد** در حدیث
بنوی آمده که من صلی علی صلی الله علیه و سلم و سلمت له من شاء
فلیکثر و من شاء فلیقل یعنی هر که صلوات بر من که پیغمبر حق
تعالی و سلمت که صلوات بر او میفرستند پس هر که خواهد
صلوات بر من بسیار فرستد و هر که خواهد کم فرستد
ثواب دعا در حدیث آمده که ما من شاء فافصل عنه الله
من ان یسئل و یطلب له و ما احد یغفر لی الله ممنه
یستکبر عن عیب ارضه و لا یسئل ما عنده یعنی نیست چیزی
که فاضله باشد نزد حق تعالی از آنکه او سؤال کند و
بطلبد آنچه نزد اوست و نیست کسی که حق تعالی
او را بیشتر دشمن داشته باشد از کسی که مستجاب است کتابا
کند از بندگی او و نطلبد از او آنچه نزد اوست **ثواب قرائه**
قرآن در حدیث آمده که من قرأ القرآن فأنس فی صلواته
کتب الله له بكل حرفه حسنة و من قرأ فی صلواته
جالسا کتب الله له بكل حرفه خمسين حسنة و من قرأ
فی غیر صلواته کتب الله له بكل حرفه عشر حسنة یعنی هر که
بخواند قرآن ایستاده در نماز بنویسد حق تعالی برای او بهر
حرفی صد حسنه و هر که بخواند نماز نشسته بنویسد
حق سجد برای او بهر حرفی پنجاه حسنه و هر که بخواند

در غیر نماز نبوسید حق سجانه برای و بپوشید در
و اقل آنچه زقرآن خوانده شود در شبان روزی بیجا آید
که تمام و تدبیر و خضوع باشد **نواب سجد** در حدیث
آمده که من سجد سجدت خطی به خطی و رفع له
در جبهه یعنی هر که خدا را سجده کند محو میشود کتبی از
او و در جبهه نماز بلند میشود و در حدیث دیگر آمده
که ای مومن سجد لله سجده لشکر کعبه من غیر صلوات
کتب الله له بها عشر حسنات و محی عنه عشر سيئات
و رفع له عشر درجات فی الجنان یعنی هر که خدا را سجد
کند بیحیة شکر یعنی که باور سبده باشد بی آنکه نازی
کند نبوسد حق تعالی برای و ده حسنه و محو کند از او
ده سیئه و بلند کرد او برای او ده درجه در بهشت و در حدیث
دیگر آمده اقرب ما یكون العبد الى الله وهو ساجد یعنی
نزدیکتر وقتی که بنده با خدای عز و علا باشد و قیست
که در سجود باشد **نواب رکوع** در حدیث آمده که من
اخرج زکوة ماله تماماً فوضعها فی موضعها لم یسئل من این
اكتب ماله یعنی هر که بیرون کند زکوة ماله تمام و کامل
پس صرف کند و در مصرفش از او نگیرد پسند که این مال از
جای کسب کرده **نواب حج و عمره** در حدیث آمده که حجاً

کتابت

و اعتمر و اتبع اجسامکم و تتسع ان ذنابکم و تصعب ایمانکم و
تکف مؤمنه الناس و مؤمنه عیالاتکم یعنی حج و عمره بگذرانید
تا بدنهای شما صیقل شود و روزیهای شما فراخ گردد و ایمان شما
ثابت شود و مؤمن مردمان و عیال شما کفایت شود
و در حدیث دیگر آمده قلت ما یضع الله بالحاج قال
مغفوراً و الله لهم الاستغنیة فیه یعنی کفتم چه میکند خدا
با حاج فرمود امرزیداً میشود ایشان حج تمام و هیچ استنا
نیستیم در این امرزش **نواب روزی** در حدیث آمده که الصائم
فی عباده الله و ان كان نائماً على فراشه ما له ثواب مسلماً
یعنی روزه راز در بندگی خداست و اگر چه خوابید باشد
بفرارش خود ما را می که غیبت صلیانی نکند و در حدیث
دیگر آمده نماز الصائم عباده و نطفه تسبیح یعنی خوا
روزه دار عباده است و نفس زدن او تسبیح است و در
حدیث دیگر آمده که وصیته تسبیح و عمل مقبل و دعا و
مستجاب یعنی و خاموشی او تسبیح است و عمل او مقبول
و دعای او مستجاب است و در حدیث دیگر آمده صیامت ثلثه
ایام فی کل شهر صیام الدهران الله یقول فی کتابه من جاز بالحنه
فله عشر مثالی یعنی روزه سه روز در هر ماه برابر می کند
با روزه تمام عمر بدیستی که حق تعالی میفرماید هر که حسنه

بیاردا و راست ده مثل آن و در حدیث دیگر آمده است
دل را نیز بی برد و آن بچشبنده و قلمه است و بچشبنده
اخر شاه و چهار شنبه اول زده و پیر و اگر کسی در زیارت
دشوار باشد در نهستان قضا کند و اگر کسی نتواند گرفت
برای هر روزی مدتی قضا کند و در هر بار یک
مین بریزد و اگر در هر روزی قضا کند فاضلتر است از روزی یک
لیت شاهی و در بعضی است **ثواب زیارت حضرت ائمه**
معصومین در حدیث آمده از حضرت امام حسین علیه السلام
که گفت حضرت پیغمبر را صلوات الله علیه و آله و سلم است اما من زیارت
قال یا ای من زارنی حیاً اومتاً و نزاراً بک او نزاراً حاک او
زارک کان حقیقاً ان از و کایوم القیمه و اخلصه من نومه
یعنی پند هر کس که زیارت کند شهادت حضرت
فمور که این بزرگ من هر که زیارت کند مراد رجوع یا بعد از
موت باز زیارت کند پند هر که زیارت کند با آن زیارت
که در حقیقت باشد بر من که او را زیارت کنم روز قیامت
و از خلاص گردانم از کتله آن و در حدیث دیگر آمده من
ای قبری عبد الله غار فاحببه فقرا الله ما تقدم من نومه
و ما تاخر یعنی هر که بیامریدند قبر امام حسین علیه السلام
و عارف باشد بحق او یعنی او را امام و غیر حق اظهار است

بسیار نزد حق تعالی از برای او کتله آن گذشته و آمده او را و
در حدیث دیگر آمده مثل آنست که خدای از زیارت کرده در
بالای عرش و در روایت دیگر آمده که زیارت هر یک از ما مثل
مثل زیارت امام حسین است و در حدیث دیگر آمده که هر که
قبر امام رضا علیه السلام را زیارت کند او را راست بهر هشت
بجدا قسم **ثواب کریمین بر امام حسین علیه السلام** در حدیث آمده
که ایما مؤمن دعوت عینا و لقتل الحسین علیه السلام بیست
خدا بقره الله بها الجنة غرأ یکنها احقبا یعنی هر مؤمنی
که آب در چشم او برود از برای قتل امام حسین علیه السلام
تا آنکه بر روی او جاری شود جای دهد حق تعالی او را در غرهای
بهشت تا ساکن آنها باشد چندین هزار سال **ثواب زیارت**
مؤمن در حدیث آمده ان العبد المسلم اذا خرج من
بیته زائراً اخاه لله لا لغير التماس وجه الله و غیبة فباعنه و عمل
به سبعین الف صلیت نیار و مؤمن من خلفه الی ان یرجع الی معتزله
الاطیبت و طابت لك الجنة یعنی هر که زیارت کند با در صورت
از برای خدا و بر غیبت ثواب آن نه از برای عرضی دیگر موقل
گرداند حق تعالی بر او هفتاد هزار فرشته که ندا کنند او را از
چیزش تا آنکه بگریزد در منزل خودش که خوش خال تو خوش
باو ترا بهشت **ثواب مصفاة** در حدیث آمده که ان المؤمن

الله

از التقتا فتصالحا اقبل الله عليها بوجهه وتساقت
 عنهما الذنوب كما يسقط الورق من الشجرة يعني هر سستی
 که در مؤمن بر گناه با یکدیگر ملاقات کنند پس صافتر کنند با هم حق شده
 برایشان اقبال کند و بریزد از ایشان کنان چنانچه بزرگ از دست
 میریزد و در حدیث دیگر آمده که ان المؤمنین اذا التقوا تصالحوا
 انزل الله الرحمة علیهما وکانت تسعة وتسعون لاشد هما
 جبالا صاجبه فاذا تعانقا غمتهما الرحمة واذا اعتدلا
 يتحدثان قالت الحفظة بوضهما لبعضی اعتزلوا بنا فلعل
 لهما ستر وقد ستر الله علیهما یعنی در مؤمن بر گناه با یکدیگر ملاقات
 کنند پس صافتر نمایند نازل سازد حق تعالی رحمت بر ایشان پس
 نود و نه حصه مراد را باشد که در پیش پیشتر باشد نسبت بان دیگر
 پس چنانچه یکدیگر را در بر گیرند و از آنرا در امانت بر گناه پیشینه
 و با یکدیگر سخن گویند طافان اعمال به یکدیگر گویند بیایند تا از
 ایشان جدا شویم شاید ایشان تراستی باشد که حق تعالی برایشان
 پنهان کرده باشد **ثوابی و ستیغی ایمان با یکدیگر در حدیث آمده که**
 ان المتحابین فی الله یومر القیامة علی منابر من نور وقد
 اضاء نور وجوههم ونورا جسامهم ونورا منابرهم کلهم
 حتی یرفعوا به فیقالوا صدق لاء المتحابون فی الله یعنی آمانت
 گویند یکرا دوست دارند از برای خدا و در قیامت بر منبرها باشند از نور

و روشن کرده باشند نور در وجههای ایشان و نور بدنهای
 ایشان و غیره منبرهای ایشان هر چیزی را تا آنکه معروف
 شوند باین پس گفته شود که ایشانند که یکدیگر را دوست
 میداشتن از برای خدای غرض **ثوابی غایبانه مؤمنین**
 در حدیث آمده که دعاء الرجل لاخیه نظیر الغیبید الرقة
 ویدفع المکره یعنی دعای مرد از برای برادر مؤمن غایبانه
 میکشاید روزی را بسوی او میکشد اندازد او مکره را و در حدیث
 دیگر آمده که تلک کذبا میکت از عرضش که از برای تو است
 صد هزار فصل پنج از برای او طلبیده و در حدیث دیگر آمده
 که من دعا لایخوانه المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات
 و کلی الله یدعن کل مؤمن مسلک یدعوله یعنی هر که دعا کنند از
 برای برادران مؤمنی و مؤمنات و مسلمین و مسلمات حق
 موکل گردانند با او از قبل سر مو صتی فرشته که از برای او دعا
 کند **ثوابی قضاء حاجت و از الله مؤمن** در حدیث آمده
 که من قضی حاجته حاجته فحاجته الله بداء وقضی الله له
 بها ما نته حاجته احدتهن الحجة ومن نفس عن اخیه کربة
 نفس الله عنه کرب القربة بالغافل لغت یعنی هر که قضا کند
 برای برادر مؤمن حاجتی پس حاجت خدای تبارک و تعالی
 قضا کند برای حق تعالی بسبب آن صد حاجت که یکی از آن

بهشت باشد و هر که اندوهدی ز دل مؤمنی بداد و حق تعالی
بدر دوزان اندوهدی روز قیامت را هر چه باشد و در
بهر جا که رسد **مخوب ثواب شاد کردن مؤمن** در حدیث آمده
که من ترمؤمن سائره الله يوم القيمة وقيل له من علی مراتب
ما احببت فقد كنت تحب ان تقرأ اولیاءه فی الدنیا والآخره
فیعطی الخیر ویزید الله من عنده مالاً یحیط بحیط علی
قلبه من نعيم الجنة یعنی هر که شادمان و خوشحال کرد مؤمن
را خوشحال کرد اند حق تعالی و در روز قیامت و گفته
شود او را از بزرگترین برادر در کار خود آنچه دوست میداری
زیر که دوست میداشتی که شاد کنی اولیاء خدا را در هر بار
دنیا پس داده شود با آنچه از روز کند و زیاده کند حق تعالی
از پیش خود آنچه بخاطر او رسیده باشد از نعمتهای بهشت
ثواب عاقبت و نصرت مؤمن در حدیث آمده که ما من مؤمن
یعین مؤمناً مظلوماً الا کان افضل من صیام شهر و اشکافه
فی المسجد الحرام و ما من مؤمن ینصراخاه و موید حق تعالی
الا نصره الله فی الاخره و ما من مؤمن یجد ل اخاه و هو یقصد
علی نصرته الا حذله الله فی الدنیا و الاخره یعنی هیچ مؤمنی
اعانت مؤمن مظلومی نکند الا آنکه فاضلت باشد بر او
از روزی یکماه و اعتکاف در مسجد الحرام و هیچ مؤمنی نصرت

نکند بر او مؤمن خود را در حال حق که قدرت داشته باشد
بر نصرت او الا آنکه او را نصرت کند حق تعالی در آخرت و هیچ
مؤمن فرو نکند او بر مؤمن خود در حال حق که قدرت داشته
باشد که او را نصرت کند مگر آنکه فرو نکند او را حق تعالی
در دنیا و آخرت **ثواب قرض دادن** در حدیث آمده ماه
من مؤمن اقرض مؤمناً بدين به وجه الله الا حسب الله
له اجره بحسب الصدق و رخصه یرجع مال الیه یعنی نیست
مؤمنی که قرض دهد مؤمنی را و ثواب آنرا از خدای خواهد
مگر آنکه حساب کند خدای تعالی برای او اجر او را بحسب
صدقته تا آن حال با و رسد یعنی پیوسته ثواب صدقه دادن
آن زمان دارد و در حدیث دیگر آمده که صدقه بده حساب
می شود و قرض به همدیگر **ثواب بر ایمنی مؤمن** در حدیث
آمده که ان بكل درهم عشر اذا حمله و اذا لم یحمله فاما هو
درهم بدل در هم یعنی اگر دین بریت داشته باشد و او را
حلال کند بجای یکدرهم ثواب ده درهم خواهد داشت
و اگر بگذار تا قیامت که آنجا حق خود را مطالبه
بجای یکدرهم یکدرهم ثواب خواهد داشت **ثواب بهت**
دادن مقلس در حدیث آمده که من اراد ان یظله الله یوم
لا ظل الا ظله فلیتظرمه و یرد له من حفته یعنی هر که

خواهد که حق که حق تعالی او را جای دهد در سایه خود
روزی که سایه نباشد بخیر سایه او پس باید که مهلت دهد
مفلس را تا بگذارد آن برای او بعضی از حق را و در حدیث
بیکر آمده که من انظر معسرًا کان له علی الله فی کل یوم ثواب
صدقه مثل مال یعنی هر که دهد مهلت مفلس لاحق باشد
بر خدای تبارک و تعالی روزی که ثواب صدقه مثل آن مال
بدهد تا آنکه حق خود را بگیرد **ثواب تصدق** در حدیث
آمده که از فضل القیمة تا از ما خلا نمل المؤمن فان صدقته
تقله یعنی زمین قیامت هم آتش است بغير آن سایه مؤمن
بدرستی که صدقه او سایه خواهد بود افکند بر او و
در حدیث دیگر آمده که صدقه فقر را بیل میکند
و عمر را زیاد میکند و هفتاد مزدن بد را دفع میکند
و در حدیث دیگر آمده که صدقه بی زبان غضب پرور و کار
خاموش میکند و صدقه آشکار هفتاد دفعه از انواع بلا
دفع میکند و اگر کسی مقرر سازد که هر روز یا هر ماه یا هر
هفته از مال خود قدری معینی میداده باشد بمسکین
سؤال کند آیا مستحب است که مخروم باشد بجهت آنکه سؤال
نمواند کرد داخل در انجمن خواهد بود که حق تعالی ایشان را
ثواب مؤثر آنجا که میفرماید و الذین فی اموالهم حق معلوم

للسائل والمحروم یعنی آنهایی که در مالهای ایشان حقیقت
معلوم از برای سایر محروم ثواب بزرگتر است در حدیث
آمده که من اعتق مسلًا اعتق له بكل عضو من عضو القار
یعنی هر که بنده آزاد کند از او شود بهر عضوی از آن بنده
عضوی از او است **ثواب عیب آلودگی** در حدیث
آمده که من عادم ریضا شیعره سمعون الفصلک یستغفر
له حتی یرجع الی متر له یعنی هر که عیادت کند بیمار را یا مشایعت
کند او را هفتاد هزار فرشته که استغفار میگردانند باشند برای
او تا بر کرد بخیر خود **ثواب فریاد رسیدن** در حدیث
آمده که من اعاننا خاه المسلم حتی یخرج من هم و کبرته و
مرطبه کتب الله له عشر حسنات و رفع له عشر درجات و اعطاه
ثواب عتق عشر نسائم و دفع عنه عشر تقات و اعد له یوم
القیمة عشر شفاعات یعنی هر که بفریاد رسیدن در مسلمان را
تایید و نوازش و دل از غمی و اندوهی و مرطبه بنویسد حق تعالی
از برای او ده حسنه و بلند کرد آن را از برای او ده درجه
و بدهد او را ثواب آزادی ده بنده و دفع کند از او ده بلا
و مرتب کند در جهنم او در هر روز قیامت ده شفاعت **ثواب آبی**
امانت در حدیث آمده که اداء الامانات تجلب الرزق
الی صاحبها و الحیانة تجلب الفقر یعنی اداء امانت روزی را

الاعادة ورد في العالم واسم الحضور وان يفرح على ان لا تعود وان يزيح
نفسك في طاعة الله كما رتبها في العصية انه وان تزيحها مرة الطاعة كما ارفقنا
حداوة الحاجج جليل

ميكش ويحاجب صاحبش وخيات فقر را اي كشد و در حديث
ديگر آمده كه اراي مانت بكنيد واگر چه بكنيد و فرزند ان
پيغمبران باشد و در حديث ديگر آمده كه خويي مردمان را
با اراي مانت و مژاسي گفتار بشناسيد نه نماز و زود
بسيار شوايه توبه در حديث قدسي آمده كه يا اودان
عبدي المؤمن اذا اذنب شيئا ترجمه و تاب عن ذلك الكذب
واستحيي في عند ذكره غفرت له وانسب اليه الحفظة
وايدلته الحسنة ولا ابالي وانا ارحم الراحمين يعني اي
داود بهر ستمه كه بنده من هر گاه گناهي كند پس بگرد و توبه
كند از ان و شرم كند از من هر وقت كه بياوش آيد بيا مرز مر
اولا و فراموش گردان از ان خاطر فرشتهها كه انرا حفظ كرده اند
وان گناه را بدل كنم بحسنه و من بدوان دارم كه ستمه را
حسنه كنم و من رحم كنده تر از هر رحم كنده ام شوايه
كريمين از توبه خدا در حديث آمده كه طامن شئي الاله
يكبار و زبه الا الدموع فان القطرة منها تطفي بها من نار
واذا اغرقت العين بمائها المرير هق و جبهه قعر ولا زلة
فاذا افاضت حرمه الله على النار و لو ان يا كباكي في امية
لرجسوا يفضع هج جيز تيسر مكر انك اوليكه و وز نيسيت
الا اشك چشم كه قطر از ان فرومي نشاندند در ريناهاي

ش

اشك را و هر گاه چشم غرق اشك شود و نشيند بر ان روي
نه عيار و خوار مي پس هر گاه برين د اشك حرام كره و انده حق نما
انرا در ارايش واگر كرتيه كنده بگرديد در ميان امته هر آينه
مرحوم شمر در حديثش از اشك و زخمهاست شوايه
بر روز خويش در سب تاري بيار اشك شوايه در حديث
بعضا ز اعمال سيئه اعمال سيئه نيز بسيار است و در حديث
در عقابان بيشتر از ليكن در اين رساله آنچه اهم است مذكور
مي شود با اين حديث بر نهج سابق و من الله التوفيق
عقاب بيل كرفتن امجداي در حديث آمده كه ايا كرم و
العقبة فانه من عفل فانا يغفل عن نفسه و ايا كرم و التهاون
بامر الله عز وجل فان من اهان امر الله اهان الله يوم القيمة
يعني بر هر چه بديار غافل شدن انرا يا بحق جل شاناه پس بدو
كه هر كه غافل شود از خدا حق از خود غافل شود شده است
و بر هر چه بديار سهل و خوار گرفتن فرمان خداي عز وجل پس بدو
كه هر كه سبيلت و سهل گردام خداي الهي و رخواه ميگر دانند
در روز قيامت عقاب شمار كشته بنگاه در حديث
آمده كه من اذنب ذنبا وهو ضاحك دخل النار وهو باليت
يعني كسي كه گناهي كند و خندان باشد داخل النار شود و كريان
باشد عقاب بيلك شمر در حديث آمده كه ان شفاعتنا

لا تاتل مستغفبا بالصلوة يعني بدرستی که شفاعت ما نمیرسد
کسی را که استغفار بنماز کند و حرمت آن ندارد و در حدیث
دیگر آمده که ما بین الکافر و الایمان الا ترک الصلوة یعنی
نیست میان کفر و ایمان چیزی مگر ترک نماز **عقبات آیت جمعه**
در حدیث آمده که من ترک الجمعة لک جمع منو الیاف من
غیر علة طبع الله علی قلبه یعنی هر که ترک کند جمعه را است
چیز در پی بی عذر می حق تعالی او را مهر کند یعنی ترک کرد
و قابل اصلاح نباشد و در حدیث آمده که هم رسول الله
صبا با حراقت قوم در منازات لهم كانوا یصلون فی منازلتهم ولا
یصلون الجماعة یعنی حضرت پیغمبر ص خواست که خانها را
بسوزاند برفقوی که در خانها نماز میکردند و بیجماعت
حاضر میشدند **عقبات بیع کتو زکوة** در حدیث آمده
که ما من عبد منع من زکوة مال الله الا جعل الله ذلک
له یوم القیمة یغیا ثابن نار طوقا فی عنقه ینشر من لحمه
حتى یفرغ من الحساب وهو قوله شروجل سیتطوفون
ما یجلاوا به یوم القیمة تا ما یجلاوا به من الزکوة یعنی هیچ
بند نیست که منع کند از زکوة مالش چیزی را مگر آنکه
بگرداند حق تعالی آنرا از او بر ای او در روز قیامت از دها
از آتش که در گردن او طوقی کرد و می کتد باشد از کوش

بدن او تا آنکه از حساب مانع شود و این است آنچه حق تعالی
نموده که طوقی در گردن ایشان خواهد شد آنچه را بان
بجمله مسر زید الله در روز قیامت یعنی آنچه بخیلان میگردند
از زکوة **عقبات فطر کتو در شهر رمضان** در حدیث
آمده که من افطر یوم الفطر من رمضان فخرج من الایمان یعنی
هر که یکروز از ماه رمضان افطار کند از ایمان بیرون
رود **عقبات تارک حج** در حدیث آمده که من مات
ولم یحج حجة الاسلام لم یمنعه من ذلک حاجته بحیثیه
او مرض لا یطیق من اجله او سلطان ینتعه قلبت میوید یا
او نصرانیا یعنی هر که بمیرد و حج اسلام نکرده باشد مانع او نشد
باشد از آن حاجتی که بان حج دشوار باشد یا بخاری که بان
طاقت حج نداشته باشد یا سلطانی که او را نکند در پیغمبر
او یهودی یا نصرانی **عقبات عقوف والدین** در حدیث آمده
که ایتا کبر و عقوف الوالدین فان یح الحیة توجد من مسیره
الغنا عام ولا یجدها عاق ولا قاطع رحم ولا شیخ زان ولا
جان ازاد لا خیر الا انما الکبر و راه الله یعنی یوی میوزد از
هزار ساله راه و در حق بنیاد تراکیه که پدر و مادر را از خود
رنجانند یا از خویشان ببرد و ایشانرا از راه کند و نه پیری
کز ما کند و نه آنکه از او بر زمین کشد از روی تکبر چرا که

که هر یاری حق تعالی است **عقاب ظلم** در حدیث آمده که
که الظالم فی الدنیا هو الظالم فی الآخرة یعنی ظلم در دنیا
ظلمات در آخرت و در حدیث دیگر آمده که ان الله عزوجل
او حی الی یوم من الانبیاء فی ملکة تجتار من الجبارة ان انت
هذا الجبارة فقله فی لمر استعملت علی سفات الذم و
اتخاذ الاموال و انما استعملت اسرعت لتکف عن المطور
فان لن ادع ظلامتهم وان كانوا کفارا یعنی حق تعالی وحی کرد
بدیغبری از پیغمبران که در مملکت جباری از جبار بود که در
ترد این جبار و بان بگوید بسته که من ترا عامل نکر دایم بتر
خون و گرفتن مال بلکه ترا عامل گردانیده ام تا با نازکی از من
آوان های مظلومان را و بفریاد ایشان بر می پس بدرستی که
من و آنچه هم گذشت مظهر ایشان را و اگر چه کافر باشند
عقاب خون ناحق در حدیث قدسی آمده که یا موسی
قل للبلاد من بنی اسرائیل یا کز و قتل النفس الحرام بغیر حق
فان من قتل منک نفسا فی الدنیا قتل فی النار مائة الف
قتله مثل قتله صاحبها یعنی این موسی بگو جماعت بنی
اسرائیل بر همین بید از خون ناحق پس بدرستی که هر که بکشد
از شما نفسی را در دنیا می کشم او را در آتش دوزخ صد هزار
گشتن که هر یک مثل گشتن او باشد در صاحبش را و در ترا

ه شود بدی در آنانی که ایمان آورده اند ایشان را عذاب
است در روز ناک **عقاب بتان مؤمن** در حدیث آمده که من
بیت مؤمن یا مؤمنه بما لیس فیها یعنی الله یوم القيمة
فی طینة خالصة یخرج من فمها قال قلت وما طینة خال قال
صدید یخرج من فمها الزنا یعنی هر که مرتکب گناه مؤمنی
یا مؤمنه را بخیزی که در آن نباشد بر آنکیز حق تعالی او را
روز قیامت در طینت خال آنکه بیرون آید از آنجی گفته
باشد پس بدی که طینت خال آنکه بیرون آید از آنجی گفته
باشد پس بدی که طینت خال چیست فرمود چر کیست
که بیرون می آید از فرج های زنان **عقاب بر سواکتند مؤمن**
در حدیث آمده که من از آفة فاحشة کان کفتمها و من عیر
مؤمن یا بنی الامموت حتی یرتکبه یعنی هر که فاش کند کتایم
که موجب رسوائی باشد از مؤمنی مثل آنکه است که آن کلاه
را خود کرده باشد و هر که سر زدن کند مؤمنی را بعبه غیر دانا که
خود را از ترکیب شود **عقاب زکات کسوف قضا** در حدیث
آمده که من اتاه اخوه فی حاجة یقدر علی تقیها فلر یقضها
له سلط الله علیه شجاعا ینشأها فی فتر الحی و القيمة
مغفورا له او مؤثقا یعنی هر که بیاید نزد برادر مؤمن
بجسته حاجتی که او قدرت داشته باشد بر قضای آن حاجت

بقتضا کنند از ان برای او مسلط گرداند حق تعالی بر او صاری که
آهام او میگردید باشد در تقریب تار و زقیامت امر زید
شود یا عذاب کرده شود **عقاب حبس کتبا حق مؤمن**
در حدیث آمده که من حبس حق المؤمن اقامه الله یوم
القیامه خمسمائة عام علی رجله حتی تسیل عن عرقه و
او دیر و بناوی منادین عند الله هذا الظالم الذی حبس
عن المؤمن حقه فتعجب ان یومین یومین یومین به الی التمام
هر که حبس کند حق مؤمنی را بعد از او و لاحق تعم در روز
قیامت یا صد سال بی پای تا از عرق او روان گردد و در
خانه او ندا کند منادی از جانب خدا که این او ظالمی است
که حبس کرده بود از مؤمن حق تکم او را پس چهل روز و در هر
روز نشو کند و آخر امر کند تا او را بجز بترسد **عقاب اولی که با مؤمن**
مرحیت ترسد در حدیث آمده که ولی شیطان من امون
المؤمنین فضیعهم عند الله یعنی هر که ولی شود از برای نامورد
مسلمانان پس ضایع گذارد ایشان را ضایع گذارد حق تعالی
او را در حدیث دیگر آمده ایمان و ال احمی عن حوالج الناس
احتمال الله یوم القیم عن حوالجهم فان اخذ هدیه کان
غلولاً وان اخذ رشقاً فهو مشرک یعنی هر وانی که خود را پنهان
داشته باشد از حاجتهای رحمت پنهان دارد حق تعالی

خود را روز قیامت از حاجتهای او پس اگر هدیه بگیرد مثل آن
باشد که در دیده باشد و اگر رشق بگیرد مثل آن باشد که مشرک
آورده باشد بخدای عزوجل و در حدیث دیگر آمده که
که من اصبیح و لایم یستم یا مورد المسلمین یطیس مسلم یعنی هر که شب
بروز کند و اهتمام بکارهای مسلمانان نداشته باشد پس
او مسلانان نیست و این حدیث شامل و ای و غیره و ای
و حرار است میگردانند بر آنیکه بر همه مسلمانی واجب است
که غنچه او را بگرد بگرد باشند **عقاب امر بفرقه ای زینک**
در حدیث آمده که از اثرات امر بالمعروف و النہی عن المنکر کثیر است
یونان عن الله جل اسمه یعنی هر که ترک شود امری بکارهای
خوب و نهی از کارهای بد پس واقف باید بود بلائی را که از
جانب خدای برسد **عقاب تارک فریضه و ترک کبریا**
در حدیث آمده که لایستظر الله الی عبده و لایرکبه ترک فریضه
من فرایض الله او ارتکب کبریا من الکبایر یعنی نظر نمیکند
حق تعالی بسوی بندة و یا کبره نمیکند فکر را بنام او و او که ترک
فریضه از فرایض کند یا ترک شود کبریا از کبار خدایا
میستند **شعر** سزای آنکه زیدی بی زح تو زین تبراست سزای بندة
مده که چو او سزای تو نیست **ترتیب در بیان صفات**

صفات

حمیده و اخلاق پسندیده روح که از اعمال حسنه و سستی
 سستی بدن و اعتقادات در مجرای حاصل می شود صفات
 و اخلاق نیکو بجز از قبیل اصول و آیهات است که دیگرها از او
 متولد می شود و بعضی از قبیل فروع و نتایج است که از آن اصول
 و آیهات ناشی می شود و ما در این رساله بنده ذکر اصول اقتصاد
 می کنیم زیرا که به تحصیل اصول فروع نیز حاصل می شود و آن
 دو از ده است **اول صبر** یعنی پایداری تشریف در برداشتن
 در راه حق تعالی پس اگر بر صفت صبر کند سجد در چاه
 دارد و اگر بر طاعت ششصد درجه و اگر از صفت نهصد
 درجه و این بهترین انواع صبر است و **بیم چنین در حدیث**
وارد شده و حق تعالی می فرماید که انما یوفی القصابون
اجرهم بغير حساب یعنی جز این نیست که تمام و کامل داده
 می شود مگر صبر کنندگان بی حساب و در حدیث آمده
که الجنة محضه بالکاف و الصبر فی صبر علی الکفاره فی
الدنیا دخل الجنة و جهنم محضه بالذات و الشهوات
فمن اعطی نفسه لذتها و شهواتها دخل النار یعنی دور و حوالی
بهشت را مکردها و صبر گرفتار است پس هر که صبر کند بر
مکردها در دنیا داخل بهشت شود و در حوالی جهنم باشد
لذتها و شهواتها گرفتار است پس هر که نفس خود را بندد لذتها

صبر در راه حق تعالی

صبر در راه حق تعالی

دانش

صبر در راه حق تعالی

صحيفة الرضا عليه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قال ابو الحسن علي بن موسى الرضا
امام المقيمين وقدوة اسباط سيد
المرسلين عليه الصلوة والسلام حد
ابي موسى بن جعفر قال حدثني ابي جعفر
بن محمد قال حدثني ابي محمد بن علي قال حد
ابي علي بن الحسين زين العابدين قال
حدثني ابي الحسين بن علي قال حدثني
ابي علي بن ابي طالب عليهم الصلوة
والسلام قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله وسلم يقول الله تعالى لا اله
الا الله حصنه فمن دخله امن من عدا
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
اربعة انا لهم شفيع يوم القيمة ولو
انوا بدونهم ~~من~~ اهل الارض
المكروه لذرتي والقاضي لهم حوائجهم

عنه

عنه

والتساعي لهم في امورهم عند اضطروا
اليه والمحبت لهم بقلبه واسانه قال قال
رسول الله صلى الله عليه واله الايمان اقرار
باللسان ومعرفة بالقلب وعمل بالاركان
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
يقول الله عز وجل يا بن آدم امانتني
اخبت اليك بالنعمة وثمقت الي
المعاصي خيرة اليك تنزل وشرك
الي صاعد ولا يزال ملك كرم ياتي
عندك في كل يوم ولبلة يعمل قبيل
يا بن آدم لو سمعت وصفك من غيرك
وانت لا تعلم من الموصوفين انما عرفت
الى مقتنه قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله يقول الله عز وجل ما من مخلوق
يعتصم بمخلوق من دوني الا قطعته
اسباب السموات والارض من دونه
وانس الفى لم اعطه وان دعانا
لم راجبه وما من مخلوق يعتصم بغيري

عنه

عنه

خلق الارض والسموات والارض بربه
فان سألني اعطيته وان دعاني اجبته وان
استغفرتني غفرت له قال قال رسول الله
صلى الله عليه وآله اختفوا اولادكم السبع
فانه اطهر واسرع نيا قال قال رسول
الله صلى الله عليه وآله من اتى الناس بغير
علم لعنته ملائكة السموات والارض قال
قال ابو جعفر عليه السلام قال من جفده
بصيا دأى شئ اكثر يقع في سببك قال النبي
الزاق قال من جفده وهو يقول هلك صاحب
العيال هلك صاحب العيال قال قال رسول
الله صلى الله عليه وآله افضل الاعمال عند
الله الايمان لانك فيه وعجز لا غل
فيه ومع برور وقل من يدخل الجنة
شهيده وعبد مملوك احسن عبادة ربه
ويصح لسيده ورجال عفيف متعفف
ودو عيال وقل من يدخل النار ابر مستط
له عدل ودو ثروة من المال له عيال المال

في يوم

نقله

الحق

حقه وفقير محمد قال قال رسول الله صلى
الله عليه وآله من ادى فريضة فادى عند الله
دعوة مستجابة قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله للعلم خزان ومفاحة السؤال
فاستلوا برحمة الله فانه بوجوه اربعة
التائل والمعلم والمستمع والمحب لهم قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله ان الله
ليبغض الرجل يدخل عليه في كيبه فلا يقابل
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله لا يزال
امتن بخير ما تخالوا وادوا الا امانة واجتنبوا
الحرام ووقروا الضيف واقاموا الصلوة
واقروا الزكوة فاذا لم يفعلوا ذلك اتلوا با
والسبي قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
لا يزال الشيطان يضر على المؤمن ما حافظ على
الصلوات الحسن فاذا صيغفهن اجترأ عليه
واقعه في العظام قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله ليس من آمن مسلما اوصره او ما كره
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله قال الله عز

وجلا بين ادم لا يفتلك ذب الناس
ذنبك ولا ذنبه الناس عن نعمة الله عليك
ولا تقنط الناس من رحمة الله عليهم ولا
ترجوها لنفسك قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله ثلث اخافن علي من بعدك
الكفا الضلالة بعد المعرفة ومضلات العتق
وشهوة البطن والفرج قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله من سب نبيا قتل ومن
سب اصحابي جلد قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله اذا سيم الولد محمدا فاكرمه واد
له في المجلس ولا تقموا له وجهها قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله ما من قوم كانت لهم شئ
فخضرمهم من اسمه محمدا واحمد فادخلوه في
شورتهم الا هو خير لهم قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله ما من مائة وضعت و
فعل عليا من اسمه محمدا واحمدا الا قدس ذلك
المنزل في كل يوم مرتين قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله تحسرا بنتي فاطمة يوم القيمة ومعها

بشر

ثبات شسوة بدم الحسين عليه السلام
متعلق بقائمة من قوائم العرش فقوي باب
احكام بني وبني قاتل ولدي الحسين عليه
السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
في حكمة لا يفتقر ورب الكعبة قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله انما سميت ابنتي فاطمة
لان الله عز وجل فطمها وفطم اجفها من الماء
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان الله
تعالى يقضب لعصب فاطمة ويرضى رضاها
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله الولد حيا
ويجاشي الحسن والحسين علمها السلام
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله يا علي اذا كان
يوم القيمة اخذت بحجر الله واخذت رات
بحجره واخذت بحجرك واخذت شيعته واد
بحجرتهم فترى ابن يور باقلا والعتس الطلا
سالت ابا عباس بن تغلب عن الحجر فقال
هي البس وقال يفتويه الخوي عن ذلك

فقال في السبب قال قال رسول الله صلى الله عليه واله انا اهل بيت لا تحال الصدقة وامرنا باسباغ الوضوء وان لا يترى جارنا عتيقة ولا فسح على خف قال قال رسول الله صلى الله عليه واله مثل المؤمن عند الله كمثل ملك مقرب وان المؤمن عند الله اعظم من ملك وليس شيء احب الى الله من مؤمن تائب او مؤمنة تائبة قال قال رسول الله صلى الله عليه واله من سعى المقابر فقراء قل هو الله احد احدى عشر مرة يروى اخره للاموات اعطى من الاجر بعد الاموات قال قال رسول الله صلى الله عليه واله لعلى عليه السلام يا على انت سيد المرسلين وامام المتقين وقائد الفر المحجلين ويعسوب المؤمنين قال الشيخ ابو القاسم احمد بن عامر الطائى سالت احمد بن يعقوب عن اليعسوب فقال هو الذكر من الغل الذ

يتقدها ويجاوى عنها قال قال رسول الله صلى الله عليه واله لما امرى الى السماء اخذ جبرئيل عليه السلام بيدي واقعدني على درون من درانيك الحنة فزاولني سفرجلة فانها اقبلها فاذا انفلقت فخرجت منها حارية حوراء ثم راحس منها فقالت السلام عليك يا محمد قلت من انت قالت انا الراضية المرصية خلقه الجبار من ثلثة اصناف اسفل من سكت واوسط من كافر واعلاى من عنى عنى من الحيوان ثم قال في الجبار كونه فكنى خلقته لا حاك ولين فقال عيسى الى طالب عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه واله من عامل الناس فلم يظلمهم وحرمتهم فلم يكذبهم ووعدهم فلم يخلفهم فهو مؤمن تكلمت من وقته وظهرت عدالته ووجبت اخوته وحرمت عتيبه قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان حو بن عمران ساله ورفغ بيده فقال يا رب

تغذيتها

منها

ايحيديات فاناديك ام قريب فانا جيئ فاور
الله تعالي اليه يا موسى انا جليس من ذكره قال قال
رسول الله صلى الله عليه واله اياكم والظلم فانه
يخرى ولو كبر قال قال رسول الله صلى الله عليه و
اله يا علي اني تسالت يا الله برؤيتك من خصال
فاعطاني اما اولهن فسالته اني ان يشق علي
الارض وانقص العراب عن راسي وانت معي
فاعطاني واما الثانية فسالته اني ان يوفيه
عندكفة الميزان وانت معي فاعطاني واما الثالثة
فسالته اني ان يجعلك حامل لواءي يوم القيمة
وهو لواء الله الاكبر تحته المقطوب
القائرون باب الجنة فاعطاني واما الرابعة
فسالته اني ان يجعلك قائداً امتي
الحقة فاعطاني واما الخامسة فسالته
ان يفي امتي من حوضي وانت معي فاعطاني
واجهد الله الذي من علي بذلك قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله في قوله عز وجل يوم
ندعو كل اناس بامامهم قال يدعي كل قوم

ان

بامام زمانهم وكتاب ربهم وستة بلهم
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان
المؤمن ليعرف في السماء كما يعرف الرجل
اهله وولده وانه اكرم على الله عز وجل من
ملك مقرب قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله من هبت مومناً او مومنة او قال فيه
ماليس فيها فامنه الله عز وجل وهو على نل من
نار حتى يخرج تما قال فيه قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله انا في جبرئيل عن رب
عز وجل وهو يقول اني يقربك السلام
ويقولك يا محمد بشر المؤمنين الذين يعملون
الصالحات ويؤمنون برب واهل بيته بالحجة
فاهم عندي جن الحسنة سيدخلون الجنة قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله حرمت الجنة
على من ظلم اهل بيته وقاتلهم والمعبر عليهم ومن
من سبهم اولئك لا خلاق لهم في الاخرة ولا يكلمهم
الله يوم القيمة ولا يبركهم ولهم عذاب اليم قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله ان الله عز وجل

ليجب حساب كل خلق الا من اشرك بالله
 عز وجل فانه لا يجاسب ولا يورث به الى النار
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 لا تسترضعوا الا الرثما والنمسا فان
 الذين يتعدى قال قال رسول الله صلى الله
 ليس للعتبي لبيح من لبيح امه قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله الذي يقطن من لثانة
 من رسول العين فكلوا عن الحسين بن
 علي عليه السلام قال سمعت رسول الله
 صلى الله عليه واله يقول من وجد لقمة
 فمسح بها او غسل عليها ثم اكلها استغفر
 في جوفه لا اعتقه الله من النار قال قال
 رسول الله صلى الله عليه واله من جمل الفقة
 فله حسنة قال قال رسول الله صلى الله عليه
 واله اذا اكلتم الثريد فكلوه من جواربه
 فان الثريد فيها بركة قال قال رسول الله
 صلى الله عليه واله طعم الله طعم الخلق ون
 الا ادم

في جواربه

بصق

فتقر اهل بيت عندهم الخوا قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله المعنود لا يجوز ولا
 ما حور قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 كلوا التمر على الريق فانه يقبل الدين في
 البطن قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
 ستة من امرئ تلتنه منها في الحضر وثلثة
 منها في السفر فاما اللواتي في الحضر فلا
 كتاب الله عز وجل وعماة للمساكين
 الخلق الاخوان في الله واما اللواتي في
 السفر فذلك الزاد وحسن الخلق والتمس
 في غير مغاير صلى الله عليه واله قال قال رسول الله
 صلى الله عليه واله واللاه ليه بارك لاني في
 بكرها يوم خميسها وسبقها قال قال رسول
 الله صلى الله عليه واله انصروا بالنبي
 فانه بارد في الصيف حار في الشتاء قال
 قال رسول الله صلى الله عليه واله التوحيد
 التوكيد نصف الدين فاستقر لولا الرزق
 من عند الله بالصدقة قال قال رسول

الله صلى الله عليه واله اصطنع الخبز الى من
هو اهله ومن ليس من اهلته فان لا تصب
فان لم تصب اهلته فانت اهلته ~~الله صلى الله عليه~~
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله راس العقل
بعد الدين التوحد الى الناس واصطناعه
الخبز الى كل بروقا جوق قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله سيد طعام الدنيا
والاخرة النبي وسيد شراب الدنيا والآخرة
الماء الناهور وانا سيد ولد آدم ولا خسر
الفقير ~~فخرى~~ قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله سيد طعام الدنيا والاخرة اللحم والارز
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله كلوا
الزيتون فليسب منه حبة في المعن الا ان
القلب واخر الشيطان ربعين يوما فلا
رسول الله صلى الله عليه واله عليه كالت
فانه يكف المرة ويذهب البلم ويسد
العصب ويذهب العياء ويحيى الخلق
ويطيب النفس ويذهب اليه قال قال

سورة

سورة

لعنت
رسول الله صلى الله عليه واله كلوا
حبة حبة فانه اضاء وامراء قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله ان يكن لا شفاء
ففي شرطة الحمار والى شربة غسل قال قال
رسول الله صلى الله عليه واله لا ترد واثرية
عسل عينا اذكر بما قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله اذ الخبز فاكثر والقرع فانه
يسر القلب الخبز قال قال رسول الله صلى الله
افضل اعمال اتي استطار فرج الله تعالى
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ضعفت
عن الصلوة والجماع فترك علي قد من السما
فاطمت منها فرا في قوة فوع ربعي
رجل في البطش والجماع قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله من طرقت من طرفي لم
ونظفوا هيا السواد قال قال رسول الله
ليس شيء اغضب الى الله عز وجل من بطن
ملان قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
الجور ان لا يال السماء واصل بني امان

لامني قال قال رسول الله ان موسى بن
عمران قال رب ورفع يديه فقال يا رب
ابن ذهاب اوديت فوحى الله تعالى
اليه يا موسى اني قد غسرتك غارا فقال
يا رب ملني عليه فوحى الله تعالى اليه يا
موسى اني ابغض القمار فكيف اعجز
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
يا علي من كرامة المؤمن على الله انه لا يحفل
لاجله وقتا معلوما حتى يهزم مقامه
فبغضه الله عز وجل زافته قال الرضا
عليه السلام كان جعفر الصادق عليه
السلام يقول احببوا النواقي محمد
لكم في الامار قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله دعاء امي ساجد
ما الريقار بولا الذنوب قال قال
رسول الله انما لا يستطيع الرجل ان
يقبل الرجل قائما فليست خالسا
فان لا يستطيع ان يقبل خالسا فليقبل

سليفا

سليفا فاصبا عليه حبال القبله يومئذ
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله من صام في
الجمعة صبرا واحسا باعطاء اجر عشرة ايام غزوه
لا تشا كلهم ايام الدنيا قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله اللهم ارحم خلقك ثلث مرات
فقبل يا رسول الله من خلقك قال الذين
ياتون من بعدى ويرون احاديثي ستم
ويعلمون الناس من بعدى قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله من ضمن لي واحدا صحت
له اربعة بصلي رحمة فيحبه اهله ويوسع عليه
في رزقه ويزاد في اجله ويرحمه الله الجنة التي
وعلم قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
النار والجنة تفرق بالحكمة فندجها
بلوصاب قال قال رسول الله انما تلك صفا
يا محمد ان يتلى بقرتك السلام ويقول
وهي وان شئت جعلت لك بعلي اية
ذهبها قال فرجع راسه الى السماء وقال يا
اشبع يومئا وحمدك ولجوع يوما فاسلك

قال قال رسول الله صلى الله عليه واله و
سلم مثل اهل بيته كمثل سفينة نوح من
ركبها نجا ومن تخلف عنها مات في النار قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله باعني
اذ كان يوم القيمة كنت اولادك
على جبل يلق متوجين بالدر والياقوت
ما رواه الله بكره الى الجنة والناس ينظرون
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله اخبر
انني فاطمة عليها السلام وعليها حلقة
الكرامة وقد عجت بماء الجوار فينظر
اليها الخلائق فينتقم منها زنتها ايضا
جليين من حلى الجنة مكنوز على كل حلة يخط
اخضر اذ غاوا السنة محمد الجنة على احسن الصور
وانما الكرامة واحسن المنظر قرة عين الجنة
كانت في العروس وبوكلها يفا سمون الف
جارية قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله الويل لظالم الى اهل بيته عداهم
مع المنافقين في الدرك الاسفل من النار

قال

قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان
قال الحسين في نابوت بن نار وعليه نصف
عذاب اهل الدنيا وقد رتب بداه ورجلا
بسلاسل من نار فينكر في النار حتى يقع
فقر جهنم وله ريح يعوز اهل النار اليهم من
سنة نبتة وهو خالد في العذاب الاليم كلما
نضج جلده بدل الله له الجلد حتى يذوق العذاب
لا يقرب عنه سلعة وسبع من جهنم حرم الويل له من
عذاب الله عز وجل قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله انا مدينة العلي بن ابي طالب من اراد
المدينة فليات الباب قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله اذ كان يوم القيمة نوزبت من
بطان العرش محمد بن عبد الله ابوبكر بن ابي
الحسين ونعم الاخ اخوت علي بن ابي طالب
عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله كايما انظر وقد دعيت فاجبت
واي نارك فيكم الثقلين احدكما كبر من الآخر
كتاب الله عز وجل حبل ممدود من

السما إلى الارض وعثر في اهل بي
فانظروا كيف تخلقون فيهما قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله عليكم
بحسن الخلق فان حسن الخلق في الجنة
لا لحاله واما بسوء الخلق فان
سوء الخلق في النار لا لحاله قال قال
رسول الله صلى الله عليه واله لو يعلم
العبد له في حسن الخلق لعلم انه يصح
لما ان يكون له حسن الخلق قال قال
رسول الله صلى الله عليه واله من كل
حين يدخل السوق سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول
لا قوة الا بالله العلي العظيم لا اله الا
الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحق يحيى ويميت وهو على كل شئ
قدير اعطى من اجرة بعد ما خلق
الله الى يوم القيمة قال قال رسول الله صلى

ان

الله تعالى عموداً من بقوت امره
حت العرش واسفله على ظهر الحوت في
الارض السابعة السفلى فاذا قال العبد
لا اله الا الله اهتز العرش وتحرك العمود
تحرك الحوت فيقول الله عز وجل اسهدنا
واسكن سمواتي انى قد عرفت
لقائلها قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله ان الله عز وجل قد رلقا
قد بر التذابير قبل ان يخلق ادم
عليه السلام بانعام قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله حافظوا على
الصلوات الحسنة فان الله عز وجل
اذا كان يوم القيمة يدعوا العبد فاذا
سئل عن الصلوة فاذا اجاب
به ثامته والارض في النار قال قال
رسول الله صلى الله عليه واله لا يحجاب
لا تضعوا صلواتكم فان من ضيع
صلوته حشر مع وارون وهامان و

فرعون لعنهم الله وكان حقا على الله
ان يدخله النار مع المنافقين والويل
لمن لا يحافظ على صلواته واداء سنته
نبيه قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله ان موسى بن عمران عليه
السلام سأل ربه عز وجل اليه يا موسى
انك لن تقبل لاذلك قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله لما اسي في
السماء رأت في السماء الثلثة ملكاه
قاعدا رجل له في المشرق ورجل له
في المغرب وبين لوح ينظر منه ويح
راسه فقلت يا جبرئيل من هذا قال
هذا ملك الموت قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله هل يدرون
ما تفسير هذه الآية كلا اذ انك
الارض تكاد كاه وجاه ريك والملك
صفا صفا وحي يومئذ يختم يومئذ
قال اذا كان يوم القيمة نقاد

تم
سنة

جرهم بسبعين الف نامر بسبعين
الف ملك فتشرد شرده لولا ان
الله تعالى يحبسها لاحرق السموات
والارضين قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله الله عز وجل يحيى البر
وهي حياة من ذوات الجنة ليست
بالطويل ولا بالقصير ولوان الله عز
وجل ياذن لنا بحال الدنيا والآخرة
في حربة واحدة وهي احسن الدنيا
لونا قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله اذا كان يوم القيمة يقول
الله عز وجل الملك الموت وعزرائر
وارتفاعي وجلالي في علو تكاني اني
لا ذيقك طعم الموت كما اذقت لعبا
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
لما نزلت هذه الآية انك ميت و
انهم يلتمون فلت يارب اي موت
المخلاق كلهم ويتقى الملائكة فنزلت

كل يفسر ذنبا الميرت ثم البينا ترجمون قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله اخذوا
على النار ولا يظلموا اعمالكم فقد جوف في النار
منكسرين حاله بن فيها ابراهيم قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله تجتموا بجوابتم الحق
فانه لا يظلم احدكم غم ما دام قال في يده
قال رسول الله صلى الله عليه واله استعد
عضب الله وعضب رسول الله علي من
اهوت ذم ذنبي او اذاني في عترتي
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
ان الله عز وجل امرني بحب اربعة علي
وسلمان وطلحة ذر والمقداد بن الاسود
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
ما بعثت جناح طائر في الهواء الا اخذت
فيه علم قال قال رسول الله ص اذا كان
يوم القيمة نادى من السماء
يا معز الخلائق عضوا ابصاركم
حتى يخرجوا فاطمة بنت محمد قال قال

الله

رسول الله صلى الله عليه واله سب
الحبة الحسن والحسين وابراهيم
مهما عن علي ابن ابي طالب عليه السلام
من قاتلني في ارض الزمان فكأنما قاتلني
للدجال قال الاستاذ ابو القاسم الطائفي
رحمه الله قال في سالت علي بن ابي طالب
الرضا علي عليهما السلام عن قاتلنا في
ارض الزمان قال من قاتل صاحب عيسى
بن مريم قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله اذا كان يوم القيمة يحاسب الله
لعين المؤمن بموقفه على ذنوبه ذنبا
ثم يعقر الله عز وجل له ولا يطعم الله عيا
ذلك ملكا مغربا ولا يبارئ ولا يبيتر
عليه ما يكن ان يقف عليه احد ثم يقول
لست اناة كورحسان قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله من استدل علي
او مؤمنة او اوفر يقفوه وقتلت ذنبا
يد شهر الله يوم القيمة ثم يقضي له

علي

قال رسول الله صلى الله عليه واله ما كان
ولا يكون الا يوم القيمة مؤمن الا اوله
جباريونييه قال قال رسول الله صلى الله
عليه واله يا علي ان الله قد عفوت لك
ولاهلك وليستغفرك ولحمي وشيعتك
ولحمي ومحبي شيعتك فابن فالتك الا
نزع الطيب من روع من الشرك مطون
من العيق قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله ان محروجا من كل نسب
الا من محمد مبرأ واغضب اجرا احبه
او باع رجلا حرا قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله انا نزلت فقال يا
محمد ان الله يقرا عليك السلام ويقول
قد فرحت فاطمة من علي وفررتها منه
وقدامت شجرة طوى ان تجل الرزق
اليواقيت والمرطبان ان اهل السبا قد
فرحوا بذلك وسيولد لك منها ولد
سيدنا شهاب اهل الجنة وبهم يترقى اهل

لهم

الحج

الحجة فابنوا محمد فانك سيد
الاولين والآخرين وابساده قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله
من كنت مولاه فعلى مولاه اللهم
والص من ولاده وعاد من عاداه واحذر
من خذله وانص من نصره قال رسول
الله ص المخلق السبي يفسد العمل كما
يفسد الحبل العسل قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله ان العبد ليقال
بحسن خلقه درجة الصيام
القيام قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله ما صفى في الميزان انقل
من حسن المخلق قال قال رسول الله صلى
الله عليه واله الدعاء سلاح المؤمن وعماد
الدين ونورا سموات والارض فعليكم
بالدعاء واحلصوا اليه قال قال رسول
الله صلى الله عليه واله من حفظ علامتي
اربعين حلا يتفقون بها بعنه الله

يوم القفه فقيها عالمًا عن علي بن
إبي طالب عليه السلام إله الأديان رسول
الله ص بتعليم الأذان إلى جبرئيل عليه
السلام بالبراق واستعصت عليه ثم
إلى يد أبيه يقال لها بركة فاستعصت
عليه فقال لها جبرئيل عليه السلام أسكني
برقة فمأركت أحد أكرم عبد الله منه
فكنت فقال رسول الله ص الله عليه
واله ركبها حتى انتهت إلى الحجاب
الذي يلي الرحمن عز ربنا وجل فرج
ملك من وراء الحجاب فقال الله أكبر
الله أكبر قال قلت يا جبرئيل من هذا
الملك قال والذي أركم بالنبوة ما
رايت هذا الملك قبل ساعتى هذه فقال
الملك الله أكبر الله أكبر فتودي من وراء
الحجاب صدق عبدي وأنا أكبر قال
شهدت لولا الله ص الملك أشهد أن لا إله إلا الله فتودي
من وراء الحجاب قال الملك لست بملك

صدق عبدي م

انه
قال

انا لله لا اله الا انا قال الملك شهدات
محمد رسول الله شهدان محمد رسول الله
من وراء الحجاب صدق عبدي انزلت
محمد رسولًا قال الملك حتى على الصلوة فتودي
من وراء الحجاب صدق عبدي ودعا إلى
عبادته فقال الملك حتى على الفلاح حتى
على الفلاح فتودي من وراء الحجاب
صدق عبدي ودعا إلى عبادته حتى
قد افلح من واطب عليها قال قال رسول
الله ص الله عليه واله فسلم فوسد اكل
الله عز وجل الشرف على الأولين و
الأخير قال قال كان رسول الله
صل الله عليه واله يسافر بموملا من
والجملين ويقول فيها تنفع الأعمال في
الله تعالى وتعقد هذه الولاية قال كان
رسول الله ص الله عليه واله صلى ناصلة
السعر فقرا ولا ولي يقبل بالهت
الكاذب وفي الأخرى يقبل هو الله

نفر قال قراءت لكم نلت القرآن ^{بعبه}
قال علي بن ابي طالب عليه السلام
ان النبي صلى الله عليه واله قال من قرأ
انزلت اربع مرات كان كمن
قرأ القرآن كله قال حدثني علي بن ابي طالب
قال علي بن ابي طالب عليه السلام من كسور البر ^{حفظ}
العمل والصبر على الزوايا وكتمان القضا
قال حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام
والتم قال حسن الخلق خير فريد قال
حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام
قال عنوان صحيفة المؤمن وحسن خلقه
قال سئل رسول الله صلى الله عليه واله
ما اكثر ما يدخل به الجنة قال تقوى الله
وحسن الخلق وسئل عن اكثر ما يدخل به
النار الاجوفان البطن والفرج قال
قال رسول الله صلى الله عليه واله ما اوتيكم
اُمم مخلصاً في يوم القعدة احسنكم
خلفاء خيركم خيركم لاهله قال قال

نوره

رسول الله صلى الله عليه واله ان احسن
الناس ايماناً احسنهم خلقاً واطفهم
باهله وانا اطفهم باهله قال حدثني
علي بن ابي طالب عليه السلام في قوله
عز وجل ثم لست لئن يومئذ عن
النعيم قال الرطب والماء البارد
قال حدثني علي بن ابي طالب عليه
السلام نبت يدر في الحفظ ^{هذه}
البلسم قراءة القرآن والعسل واللبن
عن علي بن ابي طالب عليه السلام
انه قال من اراد النقاء والبقاء ^ب
فليساكر الغذا ويحتمل الحدا ^{بجهد}
الزوايا قال كان النبي صلى الله عليه واله
يطعمنا ما يقول اللهم لنا بارك فيه
وارزقنا خيراً منه واذا اكل النبي
وانوي يقول اللهم بارك لنا فيه واد
منه قال حدثني علي بن ابي طالب عليه
السلام قال قال ابو جعفر

جيفه الكف حشاوك قال اكثر الناس
شبعاء الدنيا اطولهم جوعا يوم القيمة
قال زامل ابو جعفر جيفه طيبه
من طعام حتى يحق بالله قال كان النبي
صلى الله عليه واله اذا اكل لبنا تمضض
فاه وقال الله له سما قال حدثني ابي عبد
بن ابي طالب عليه السلام قال نكته ما
يعرضن احدكم نفسه عليهم وهو
صائم المحامسة والمحام والموازة الحنا
قال قال حدثني علي بن ابي طالب
عليه السلام قال المرارة عن عودا
وانا تزوجت استريت عورة وحل
واذا نمت استريت عوراتها كلها
قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه
السلام سئل النبي صلى الله عليه
واله عن امرأة زنت فذكرت المرارة
لها بكر فامر في النبي صلى الله عليه
واله ان امر النساء ينظرن اليها

فقرت

فقطرت اليها فوجدتها بكر افعال ما كنت لا تظن
المجلد من عليها خاتم من الله وكان حجر شهاة النساء في مثل
هذا عن علي بن ابي طالب عليه السلام قال اذا سئلت المرأة
من حجر بك فقالت فلا راحة لها حتى يرحمها الفريسيها على الرجل
وحكمها اقرب على نفسها بالفجر قال ابي علي عليه السلام
ليس في القران يا ايها الذين امنوا الا في التوراة يا ايها
يا ايها النساء كن عن علي عليه السلام لو راى العبد امله وبعثته
لا بغض الامل وطلبة الدنيا عن علي عليه السلام ان الحسن والحسين
عليهما السلام كان يلعبان عن النبي صلى الله عليه واله والرحي
مضى بما قال الليل نفق لهما انقرا الى امك فبرقت برقة
ما زالت تضي اهما حتى دخلوا على فاطمة والنبي صلى الله عليه
واله وسلم ينظر الى البرقة فقال الحمد لله الذي اكرمنا
اصل البيت قال حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام قال آتت
عن رسول الله صلى الله عليه واله كتابين كتاب الله عز وجل وكتابا
في قراب سيفي قلت يا امير المؤمنين والكتاب الذي في
قراب سيفك قال من قتل عنق ولد او زوج غير مناره فعليه
لعنة الله قال حدثني ابي علي عليه السلام قال كتاب مع النبي

صلى الله عليه واله في حضر الخندق اذا جاءت فاطمة عليها
السلام ومعها كسرة من خبز فذمها النبي صلى الله عليه
واله فقال ما هذه اليك قالت فرصا خبزت للحسن والحسين
حظك منه بدين الكبر فقال النبي صلى الله عليه واله يا فاطمة
اما ان اول طعام دخل فم ابيك منذئذ قال اوتي رسول الله
صلى الله عليه واله بطعام فادخل صلبه فاذا هو حار
قال دعوه حتى يبرد فانه اعظم بركة وان الله عز وجل
لم يطعمنا الحار قال حدثني ابي علي بن ابي طالب ع اذا
اراد احدكم الحاجة فليذكر في طلبها يوم الخميس و
ليقرأ اذا خرج من منزله اخذ سورة العنكبوت واية الكرسي
واما انزلناه وام الكتاب فان فيها قضا حوائج الدنيا
والآخرة قال حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام الطيب
يسرو النظور الكخرة يسرو العسل يسرو الركوب يسرو اعدتي
علي بن ابي طالب عليه السلام كلوا حل الخبز والزيت فانه يقبل
الديان في البطن قال علي بن ابي طالب ع كلوا حل الخبز
فسدوا ناكلوا ما افسدتموه انتم قال حدثني ابي علي بن الحسين
عليهما السلام انه قال حدثني اسماء بنت عميس قالت قبلت

بركة

جذرك فاطمة عليها السلام بالحسن والحسين عليهما السلام
فلما ولد الحسن عليه السلام جاء النبي صلى الله عليه واله فقال يا
اسماء طافي يا من قد فعتة اليه في خرقه صفرا فزيت بها النبي
صلى الله عليه واله قال يا اسماء الم اعهد اليك ان لا تلق المولود في خرق
صفرا فلفنته في خرقه بيضا ودعتها اليه فادن في السبع واذا
في اليسرى ثم قال لعلي عليه السلام يا بني سميت ابي هذا قال علي عليه
السلام كت لاسفك باسمه يا رسول الله وقد كنت يا رسول الله
فقال رسول الله صلى الله عليه واله وسلم ان لا اسبق باسمه من
وجل ثم صط حبر بخل عليه السلام فقال السلام عليك يا محمد
الاعلى في الدنيا والسلام ويقول علم منك بمنزلة هور من موسى
ولا نبى بعدك فسميتك صدام ابن هرون قال النبي صلى الله
عليه واله وما اسم ابن هرون ع يا جبرئيل قال بشر قال
النبي صلى الله عليه واله ليسا عرو قال سميت الحسن قال
اسماء فسميت الحسن فلما كان يوم السبت عتق عنه النبي
صلى الله عليه واله الم بكس من الاسحار فاعطى القابلة
كيسا وحلق راسه ويصدق بعون السعور وفا
على راسه بالكلية ثم قال يا اسماء اللهم فضل الحقا

قالت اسما، فلما كان بعد حول من حول ولد الحسن ولد الحسين
نجاه النبي صلى الله عليه واله وقال يا اسما، هاتي يا بني فدفعته اليه
في خرقة بيضا، فاذرت في اذنه اليميني واقام في اليسرى ^{صفه}
في حجره وبكا قالت اسما، فقلت فذاك ابي وامى مبركا ووك
قال من اين هذا فقلت انه ولد الساعة قال يا اسما، تفعل الفتنه
الباغية من بعدي لا اتاها الله شفا عني ثم قال يا اسما، لا
فاطمة فانهما حديثه عهد بالآله ثم قال لعلي عليه السلام يا بني
سميت ابني هذا قال ما كنت لا سبقك باسمه يا رسول الله وقد
اصبان اسمته حربا فقال رسول الله صلى الله عليه واله ما كنت
لا سبق باسمه رب عز وجل فاتاه جبرئيل عليه السلام فقال
الحباريقا عليك السلام ويقول منه سمه باسم ابن هرون
قال رسول الله صلى الله عليه واله وما اسم ابن هرون قال
شبير قال السائب اخبرني فقال سمه الحسين فسماه الحسين ثم عرق
يوم السبت بكبشين احمرين وحلق راسه ونصرت يوم
شعره ورقا وطمر راسه بلحوق وقال اللهم فضل الجاهلية
واعطى القابله فخذ كبر عن علي عليه الصلوة والسلام قال
جاء رسول الله صلى الله عليه واله بالورد بكلتا يديه فلما

ادبر

اذن

ادبته الى ابي قال انه سيد مجاز الحجة بعد الاس
على عليه السلام قال عليكم بالاحمد ومن تر الله ارحم
يوما ساء خلفه قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
عليكم بالعدس فانه مبارك مقدس فانه يرق القلب ويكسر
العدمة فانه قد يارب فيه سبعون نفعا اخرهم عيسى بن
مريم قال حدثني ابي عن ابي طالب عليه السلام قال دخل
طلحة بن عبد الله على رسول الله صلى الله عليه واله وفيه
رسول الله صلى الله عليه واله والسفر جلة فرمى بها اليه
فقال خذها يا ابا محمد فانهما جسم القلب عنه قال ذكر
الحمد والشمع عند النبي صلى الله عليه واله ولا فقال ليس
منهما بضعة يفع في المعزة الا انت مكانها شفا
واخرجت مكانها دا عن علي عليه السلام قال كذا النبي صلى
الله عليه واله الا بالكلية من غير ان يحرمها القربا
الورد قال من اكل احدى وعشرون زبته لم يجد في
حبه شيئا يكرهه عن علي عليه السلام قال كذا النبي
صلى الله عليه واله اذا اكل التمر يطرح النوى على ظهر كفه ترقيق
به عن علي عليه السلام قال جاء جبرئيل الى النبي صلى الله عليه واله فقال

عليكم بالقرى فانه من خير عمور كرتقرب من الله وسيا
من التار عن علي عليه السلام قال عليكم بالقرى فانه يرب
في الدار عن الحسن بن علي السلام قال دعوا جلاب سيد
المؤمنين علي عليه السلام قال له اجبتك على ان تقصني
ثلاث خصال قال وما هي يا امير المؤمنين قال لا تدخل ثوبا
من خارج ولا تدخل عني ثوبا ولا تحف بالعيال قال
ذلك لك فاجابة قال قال رسول الله صلى الله عليه
واله با على لولا انما عرف للمؤمنين بعد عن علي
السلام قال الحما بعد النورة امان من الحنار والرصر قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله با على انك قد اعطيت ثلثا ما
اعطيت محمد قلت هلك ابي قري وما اعطيت قال
اعطيت صهر امير واعطيت مثل زوجتك فاطمة و
اعطيت مثل ولدك الحسن والحسين عليهما السلام عن علي
عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله با على ان
في القصر راكب عن اربعه فقام اليه الحسن
الانصار قال فقال لي ولي ومنهم قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله انا على دابة البراق واخي صالح

ناقة
ناقة

ناقة الله التي تحققت وعي محمد علي نافي العضاة
واخي علي اقدم من بيوت الجنة وبدن لواء الحمد ينادي
لا اله الا الله محمد رسول الله فيقول الادميون ما هذا
الا ملك تعريبا مني صرنا او حامل عرش محمد عليهم ملك من
بطنان العرش معتر الا اذ يتبين ليس هذا ملكا من
ولا بنتا مرسل ولا حامل عرش هذا علي بن ابي طالب
عليه السلام عن ابي طالب عليه السلام قال لا اطاعون بيته
وحية قال علي بن الحسين بن الصادق عليه السلام
كان بافقور وقد سدد حول قبر الحسين وكان سوا
قد صفت حول قبره ولا يدع الا انام واللبان لسيار
البيوت افاق وقد عند انقطع عملك في رواه ائمة
الله عليه السلام قال قال امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه
السلام سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول ان ابا
عليكم استخافا بالدين ومع الحكم وقطعة الجمر
تخروا الفار فزامة بقله من اذع وليس بافهام
في الدنيا الدين قال حدثني علي بن ابي طالب
عليه السلام من بدا بالبحر اذهب الله عنه سبعين

داؤها الجذام قال قال رسول الله صلى الله عليه واله
يا علي عليك يا تربيت كده وادهن به فانه من كده وادهن
به لم يقربه الشيطان اربعين يوما قال قال رسول الله صلى
عليه واله عليكم بالعلم فانه شفا من سبعين داء منها
الجذام والبرص والجور قال اوتي النبي صلى الله عليه واله
ببطيخ وطبخ فاكلها وقال صذان اطبان قال كان عن ابن ابي طالب
عليه السلام ياكل البطيخ بالسكر قال قال جعفر بن محمد عليه السلام
لنا والامر شيعنا والاثنان لبي امية لعنهم الله والثلاثا
لشيعتهم لعنهم الله والاربعاء لبي عباس وللمجنس لشيعتهم و
المجعة لله عز وجل وليس فيها سفر قال الله عز وجل فاذا
قضيت الصلوة فانتشروا في الارض واستغفروا من فضل الله
يوم يوم السبت قال حدثني ابو موسى بن جعفر عليها السلام
قال كان علي خاتم محمد خلت على علمها السلام طيبا بالله حسن
وبالنتي الموتى والبومى والى المتى وبالحمين والحنى عن
من الحسين اذ سمى صبا يوم السابع واشتق من اسمه حسين
وذكر الله لم يكن بينهما الا الحمل حدثني له جعفر بن محمد
بن علي عليهم السلام قال دخل يد من ليدهن فقال اد
نزه

قلت اذ هنت فقال الله النقيس قلت وما فضل النقيس
كفضل الاسلام على سائر الاديان عن علي بن الحسين عليه السلام
قال حدثني ابو عن جده الحسين بن علي بن ابي طالب عليه السلام
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله افضل النقيس على الادهان
كفضل الاسلام على سائر الاديان عن علي بن الحسين عليه السلام
ان النبي صلى الله عليه واله اذن في اذن الحسين عليه السلام ما
يوم ولد قال علي بن ابي طالب عليه السلام لادن ابن ابي طالب
في محبته الخاق قال علي بن ابي طالب عليه السلام كوا الزمان
لشيء فانه باج المعدة قال حدثني ابي علي بن الحسين عليها السلام
قال لعبد الله بن عباس اذا اكل الزمان لا يشاركه فيها احد وهو
في كل رة اوجه من حبه المحبته حتى اى الحسين بن علي عليها
السلام قال دخل رسول الله صلى الله عليه واله على علي بن ابي طالب
عليه السلام وهو محجوم فامر ان ياكل النير ليعرف الحسين بن علي
عليه السلام قال اختصر له علي عليه السلام رجلا من احد هواج الاديان
بعير فاستقنى الراس والمجد ثم بداه ان يقضه قال هو شر بكرة
البعير على قدا الاسر والمجلد عن علي بن الحسين ان الحسين بن علي
عليها السلام دخل المستراح فوجد لينة ملقاة قد فيها الاديان

زاد

له فقال يا غلام اذكر عن هذه القبة اذا خرجت فكلما
فلما خرج الحسين عليه السلام قال يا غلام الغنمة قال اكلتها
يا مولاي قال استخر لوجه الله قال له رجل اعنته يا سيدي
قال سمعت رسول الله صلى الله عليه واله وهو يقول
ومن وجد قمه ملقاة فمسح بها ما مسح وعسل بها ما عسل
فراكلها لم تنقر في جوفه حتى يعقبه الله من النار ولا اكله الا
لاستعبد جلا ولا اعطفه الله من النار قال حدثني ابو محمد بن علي
حسنه لو فطمتم بين ما قدرتم على مناهن لا يخاف عبد الاذنبه
ولا يرجو الا ارب ولا يستنجي الجاهل اذا سئل عما لا يعلم
ان فضل الله ورسوله اعلم ولا ينسخ الذبح لاجل ان
يتعلم والصبر من الاعمال بمنزلة الكراس من الجود ولا
لمن لا يصبر عن علي بن الحسين عليه السلام قال ان عمل هذا
الامة تمام من صباح الا تغرض على الله عز وجل قال
حدثني ابو الحسين بن علي عليه السلام قال وجد لوج تحت
ها يطمد به من اللان فيه مكتوب الله لا اله الا انا
ومحمد رسول محمد بن علي بن ابي طالب بالهوت كيف يعرج و
محمد بن علي بن ابي طالب كعبتي ومحمد بن علي بن ابي طالب

كفر

كيف يطعن بها ومحمد بن علي بن ابي طالب كعبتي ومحمد بن علي بن ابي طالب
سئل جعفر بن محمد بن علي بن ابي طالب عن زيارة قبر الحسين عليه السلام
السلام قال اخبرني ابي قال قال رسول الله صلى الله عليه واله من
زار قبر الحسين بن علي عليه السلام عارفا بحضرت الله عز
وجل في عليين فم قال ان في سبعون الف طوك شعرا غيرا
يبكون عليه الا ان يقصم الساعه قال حدثني ابو جعفر بن
محمد بن علي السلام قال ان العترة لهن عنده قال حدثني علي بن
اب طالب عليه السلام قال في قوله تبارك وتعالى اكلون للحيت قال
هو الرجل يقضي لاضية الحاجة ثم يقبل هديته قال حدثني ابي
موسى بن جعفر بن علي بن ابي طالب قال حدثني ابو عبد الله عليه
السلام صلة الارحام وحسن الخلق زيادة في الايمان وغير ذلك
علي بن ابي طالب السلام قال حدثني اسماء بنت عميس قالت كنت عند امير
الائمة فدخل رسول الله صلى الله عليه واله وفي عنقه فاطمة
من ذكركم علي بن ابي طالب اشراها من في له فقال النبي
صلى الله عليه واله يا فاطمة لا يغزلك الناس ان يقولوا انك
محمد وعبد لس الجبارين فقطعها وباعتها واشترت بها قمه
فاعنتها فرب ذلك رسول الله صلى الله عليه واله قال حدثني

ابن علي بن الحسين عليهما السلام في قوله عز وجل ولقد همت
وصم بها لولا ان راي برهان به قال قامت امات العزيز
الى الصم فسترته وقالت انه يرانا فقال لها يوسف ما هذا
فقال استحي من الصم ان يراني فقال لها يوسف استحيين
من لا يسمع ولا يبصر ولا ينفخ ولا يفتقر ولا استحي عن خلق
الانبياء وعليها فذلك قوله عز وجل لولا ان راي برهان به
قال كان علي بن ابي طالب عليه السلام اذا راي المريض قد برأ
من المرض قال رب هذا الطير من الذنوب قال حدثني ابي عن
الحسين عليهما السلام قال اخذنا ثلثة عن ثلثة اخذنا
الصبر عن ابيوب والتكر عن نوح والحسد عن بني يعقوب
عن الحسين بن علي عليهما السلام قال قال علي عليه السلام لا تحب
اربعين اصلع رجل سو ولا تحب اربعين كوسا رجلا
صالحا واصلع سو واصلع من كوس صاع عن جعفر بن محمد
عليهما السلام قال رايته النبي صلى الله عليه وآله كبر على عمه حتى
تكبرت وكبر على الشهداء بعد من تكبرت فلحقته بغير
تكبيره ووجهه المهيض على البصر عن الحسين بن علي عليهما
السلام قال خطبنا امير المؤمنين عليه السلام على المنبر قال يا ايها

الناس

الناس زمان عصو عن بعض المؤمنين على ما يراه يوم بذلك
قال الله ولا تنسوا الفضل بينكم ان الله بما تعملون بصير وسيا
على الناس زمان يقدم فيه الاشرار واليسوا بالاجار وينابيع
المضطر وقد روي رسول الله صلى الله عليه واله عن بيع المضطر
وعن بيع الغرور وعن بيع الثمار قبل ان تبرد فاقول الله يا ايها
الناس واصلوا ذات نبيكم قال سئل علي بن الحسين عليهما السلام
اوقرت النبي صلى الله عليه واله من ابيه قال لا يوجد عليه حق
مخلوق وقال واراد رسول الله صلى الله عليه واله فليجدا الله
استبطاه الرزق فليستغفر الله ومن حزنه امر فليقل ولا حول ولا قوة
الا بالله العظيم قال حدثني ابي عن الحسين عليه السلام ان بيته
سال علي بن ابي طالب عليه السلام قال اخبرني عما ليس لله عز وجل
عالم ليس عند الله وعما لا يعلم الله فذلكم باعشر المهور وان عزيز
ابن الله والله لا يعلم ولدوا وما قول الساجدين بحاليس عند الله
فليس عند الله علم العباد فاما ما ليس لله فليس لله شريك فقال التهور
وانا اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله صلى الله
عليه واله عن علي بن الحسين عليهما السلام قال كان نقتضيت الخيف
عليه السلام بنت فاعلمت فاعلم قال كل علي بن ابي طالب عليه

السران لا يس كحل وسنوقا ولسوقا اما كحله فالنوم واما
سوقه فالغضب واما لسوقه فالكدس قال قول علي بن الحسين
عليهما السلام العافية ملك يحيي قال علي بن ابي طالب عليه
السلام قال رسول الله صلى الله عليه واله ومن اصطنع صنعة
الواجب من ولعبه المطلب ويجازي عليها في الدنيا فانا انما
عدا اذا لعيني في العفة قال علي بن الحسين عليهما السلام
سادة الناس في الدنيا اسما سادة الناس في الآخرة
الاقياء قال قال رسول الله صلى الله عليه واله انما علي اذا
صليت على الحانة فقل اللهم هذا عبدك وان عبدك وان
امتك حاضر في حكمك فقلقه ولم يكن شيئا مذكورا زارك
وان خير من ذر اللهم لفته حجة والحقة بنية وفوز له
قن ووسع حيزته ومدخله وتبته بالقول الثابت فانه
اقتر البكرة استغبت عنه وكان شهيدان لا اله الا انت
فاعفوا له اللهم ان كان زكيا فردد له وان كان خطيئا
فاعفوا له اللهم لا تحرمنا اجره لانتمنا بجن يا علي افاضت
على امرأة وقل اللهم انت خلقتها وانت امرها وانت علم درها
وعلايتها جنالك شفعا لها فاعفوا لها اللهم لا تحرمنا اجرها

ولا شتمها بعد هايا على اذ اصليت على طفل فعل اللهم اجله لا يوبه
سلفا واجله لها فرطوا واجله لها نور او رشدا واعقب الله
الحجة المتكلمة في قد برقان علي بن ابي طالب عليه السلام من
اصتبي وطرف عند ما كنت محببت من الفصتي وجد عند
عانه حبش كبر قال قال رسول الله صلى الله عليه واله اعلم بسيد
الخطاب فانه يطلب الشوق وينبذ الخوف قال قال رسول الله
صلى الله عليه واله اجعلوا بيوتكم بيوتات للبر فان البيت اذا
قوى فيه القرآن انس على اهله وكثر فيه وكان ساكنا مؤمنين
والبيت اذا اقرضه الفتن وحش على الله وقل يحيى وكان ساكنا
كفره يحيى سئل عن الحسين بن علي عليهما السلام فقال هو ما
يقول الناس ان ادم يفرح هذه النبت هذا لان فقال ما شا
الله كان لادم ابنان نبيه الله وهو نسلت وعبد الله فاح
الله نسلت حورا من الجنة واحج لعباد الله امرأة من الجن
فولد لهذا وولد لذلك فما كان من حسن وجمال من
ولدا حورا ومن كان من قبح ولبا فمن ولد الخبيثة
قال حدثني ابي علي بن الحسين عليهما السلام قال بينهما امير
المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام يحيى طيب الناس

يختمهم على الجهاد اذ قام اليه شاب فقال يا مولاي المؤمنين اخبرني
عن فضل الغداء في سبيل الله فقال علي كنت رديف رسول الله
صلى الله عليه واله على ناقة العصباء ونحن منقلبون من غزوة الى غزوة
السلاسل فضالمة عاسا التي عندنا فقال ان الغزاة اذا هوجم
كسيلة لهم براءة من النار فاذا جهر والغزو هم يا ابا الله
فاذا قدموا صلواتهم كتب عليهم الجهاد واللبون والخيول
من ذنوبهم كايخرج الحية من سلحها ويؤكل الله عز وجل بكل اول
منهم اريدن الف ملك يحفظونه من بين يديه ومن خلفه وعن
يمينه وعن شماله ولا يمل حسنة الا منقت له ويكتب
له كل يوم صلاة الف رجل يجعل الله العتسنة كل سنة
وستون يوما مثل عمر الدنيا واذا ما دوا بحضرتهم انقطع
عالم الدنيا عن نوابها صر واداء بر والعدوهم وان
الاسنة وفوق السهام ويقدم الرجل الى الرجل فخطم
الملائكة باجمعها ويدعون الله بالفرقة والتثيب عتاد
مناذرة الجنة تحت ظلال السيق فيكون الطعمه والقمه
على الشهيد هون من شرب الماء البارد في يوم الصائفة و
اذا زال الشهيد عن نفسه بطعمه او فطيرة لم يصل الى

الارض

الارض

الارض عز وجل اليه زوجته من الحور فقبسهن مما اعد الله
وجل من الكرام فاذا وصل الى الارض تقصوله مرحبا بالارز
الطبية اخر صحت من ايدي الطيبين فان لك مالا عين رات و
لا اذ سمعت ولا خطر على قلب بشر فقلت الله ويقول الله
عز وجل خطي انا خليفه في اهل ومن ايضا هو وقد ارضاني
ومن اسخطهم فقد اسخطني فيقول الله لوجه في حواصل طير ضار
ترج في تحت حيدتنا اكل من ثادها وتاوي القناديل
من ذهب معلقة بالعرش ويعطى الرجل منهم سبعين خروفه
من عرف الغدوس سئل كل عرفه من عرفه ما بين الصفا
الى الشام بملا نورا ما بين الحافيين في كل عرفه تسعون
على كل ارباب سائر يسبل في كل عرفه تسعون خيمة في كل
سبعون سيرا من ذهب قوامها الدنقار بر من حور
بفضيل الرمود على كل سيرا تسعون وانشا فخطاة
كل فراش اربعون دراعا على كل فراش زوجة من حور
العين عزيا انزا فقال انرا على كل فراش زوجة
التاب يا امير المؤمنين ارضنا بعزوب قال هي زوجة
الرجينة الشهيرة لها سبعون الف وطيفة سبعون

الف وصيفة من الحلي بيض الوجوه عليهم تجان التلوذ على رقابهم
 المناديل ايديهم الاكوبة والابريق واذا كان يوم القيمة يخرج
 من قبين شاهرا سيفه تشب اوجهه مع العنق الدم والراية
 راحة المسكبحر في عزة القيمة فوالذي نفسي بيده لو كانت
 طرفهم لرحلوا لهم لا يرونهم حتى ياتوا الى موافق من الجوارح
 عليها وينفع الرجل منهم في سبعين الف من اصل بيته وجنته
 حتى الجازان يجان لهما اقر جوارح فيفعلون حتى يصح امر
 على الخلد فينظرون لا وجه الله عز وجل في كل يوم بكر بيتنا
 قال حدثني ابي الحسين بن علي عليها السلام وقال كنت انا و ابي
الحسن و ابي محمد بن الحنفية و بنو علي بن عبد الله بن العباس و
الفضل على بائنة فاكل فوقعت جرادة على المايرة فاحدها عبد
الله بن العباس فقال الحسن يا سيدي تعلم ما المكتوب على صباح
الجرادة قل انزل امر المرئى عليك رسول الله صلى الله عليه و
اله فقال على صباح حتى ادمكتوب انا الله لا اله الا انا و
الجرادة وراذ فيها اذا نسنت بعينها القوم ذوقا و اذا
نسنت على قوم بلوا فقام عبد الله بن العباس صريحا لحن
بن علي عليها السلام ثم قال هذا والله من مكتون العلم قال

قال

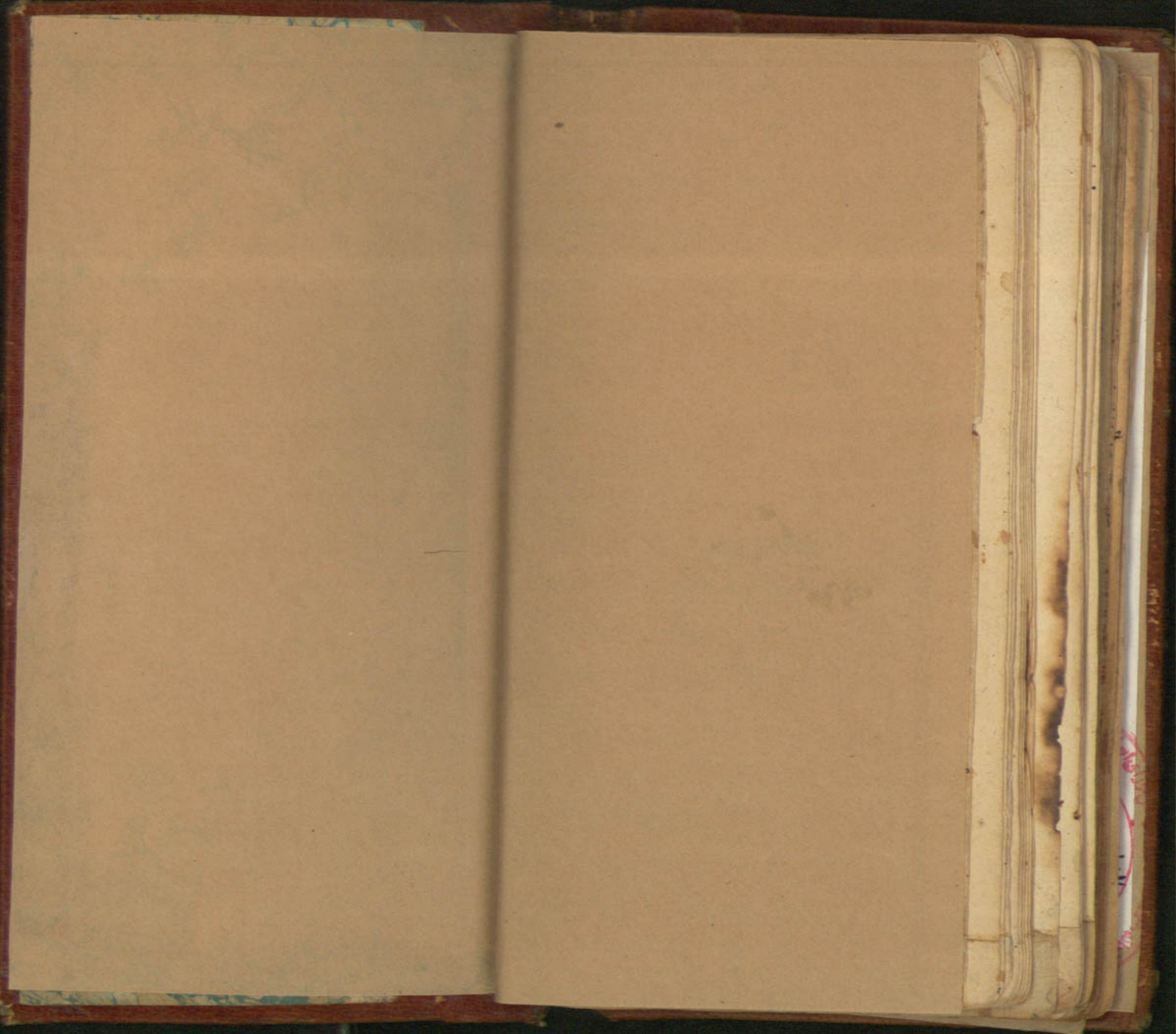
قال علي بن الحسين عليها السلام من كفت عن امر من المسلمين
 قال الله عز وجل عشرته يوم القيمة قال قال علي بن الحسين
 عليها السلام اياكم والغيبة فانها ادم كلاب النار قال
 حدثني محمد بن علي قال صلة الارحام وحسن الجوارح زيادة
 في الاموال قال حدثني ابو القاسم الطائفي قال حدثني ابي موسى بن
 جعفر عليها السلام قال حدثني ابي جعفر بن محمد عليها السلام قال
 حدثني ابي عن ابي الحسين عليها السلام قال حدثني ابي الحسين
 بن علي عليها السلام قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام
 قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ان موسى بن عمران سال
 ربه رفع يديه لا قال يا رب انك محي هرون قدما فاعفوه
 فامر الله تعالى اليه يا موسى لو سالتني من الاولين والاولاد
 لا حببتك ما خلا قال تال الحسين بن علي عليها السلام قال انتم

له من قاله
 تمت الصحيفة
 الرضوية الصوفية
 بعون الله تعالى و...

۷۲

۱۷۵۸

خط